

INTERNATIONAL
COURT OF
ARBITRATION®

INTERNATIONAL
CENTRE
FOR ADR

LEADING DISPUTE
RESOLUTION
WORLDWIDE

قواعد داوری

قابل اجرا از اول ژانویه 2021

قواعد میانجی گری

قابل اجرا از اول ژانویه 2014

اتاق بازرگانی بین المللی (ICC)
شماره 43-33، خیابان پرزیدنت ویلسون
75116، پاریس، فرانسه
www.iccwbo.org

حق طبع محفوظ (قواعد میانجی گری 2013 قواعد داوری 2020)
اتاق بازرگانی بین المللی (ICC)

کلیه حقوق قانونی محفوظ است.

کلیه حقوق طبع و سایر حقوق معنوی این مجموعه متعلق به ICC است. بازتولید، توزیع، ترجمه، مبادله یا اقتباس هر قسمتی از این کتاب بدون اجازه کتبی ICC ممنوع است. درخواست اجازه طبع از طریق:
copyright.drs@iccwbo.org

این کتاب قواعد به زبان های مختلف در دسترس است اما متن اصلی آن به زبان انگلیسی است و آخرین متن آن در www.iccarbitration.org قابل دسترسی است.

اتاق بازرگانی بین المللی، علامت ICC، CCI (از جمله ترجمه اسپانیولی، فرانسوی، پرتغالی، و چینی آنها)، دیوان بین المللی داوری (از جمله ترجمه اسپانیولی، فرانسوی، آلمانی، عربی، و پرتغالی آن) جملگی علائم تجاری ICC می باشند و در کشورهای متعدد ثبت شده است.

Publication date: August 2021

قواعد داوری

قواعد میانجی‌گری

این کتاب مشتمل بر دو مجموعه مستقل اما پیاپی و مکمل از روش‌های حل و فصل اختلافات است که ICC تدارک و ارائه نموده است. قواعد داوری- میانجی‌گری [داوری تحت قواعد ICC فرایند رسمی است که به یک رأی لازم الاجرا توسط مرجع داوری بی طرف منجر می‌شود و این رأی مطابق مقررات داخلی و نیز کنوانسیون‌های بین‌المللی مانند "کنوانسیون 1958 نیویورک در مورد اجرای آرای خارجی" قابل اجرا می‌باشد. میانجی‌گری تحت قوانین میانجی‌گری ICC نیز یک فرایند منعطف است که هدف آن نیل به توافق بر اساس مذاکره و با کمک یک شخص بی طرف و تسهیل‌کننده می‌باشد. با توجه به درخواست روزافزونی که برای یک رویکرد جامع در مورد روش‌های حل و فصل اختلاف وجود دارد، هر دو مجموعه قواعد مذکور توأمأ در این کتاب منتشر می‌شود.

هر یک از این دو مجموعه قواعد حاوی یک چارچوب ساختارمند و سازمانی با هدف تأمین شفافیت، کارایی و منصفانه بودن در روند حل و فصل اختلافات است، و در عین حال قواعد مذکور جنبه‌های زیادی از آئین رسیدگی را به انتخاب و تصمیم‌گیری طرفین واگذار کرده است. داوری توسط دیوان بین‌المللی داوری ICC و میانجی‌گری توسط مرکز بین‌المللی روش‌های جایگزین (ADR) مدیریت می‌شود و این دو رکن، تنها مرجعی هستند که اجازه و اختیار اداره جریان رسیدگی تحت قواعد ذیربط را دارند و از این رهگذر، تجارب کارشناسی و تخصصی ICC به عنوان یک سازمان پیشرو در ارائه خدمات حل و فصل اختلافات بین‌المللی، در اختیار طرفین قرار می‌گیرد و از آن بهره‌مند می‌شوند.

این قواعد توسط جمعی مرکب از متخصصین حل و فصل اختلافات و استفاده‌کنندگان از قواعد که طیف وسیعی از سنت‌های حقوقی، فرهنگ‌ها، و حرفه‌ها را تشکیل می‌دهند تهیه شده و چارچوب تازه‌ای را برای مدیریت فرایند حل و فصل اختلاف تدارک نموده و به نیازهای تجارت بین‌المللی در روزگار ما پاسخ می‌دهد. در عین حال، قواعد حاضر نسبت به رویه‌ها و ویژگی‌های اصلی نظام حل و فصل اختلافات در ICC بویژه و سازگاری آنها برای استفاده در هر نقطه‌ای از جهان در پرونده‌هایی به هرزبانی و تحت هر قانونی، وفادار و پای‌بند است.

داوری

قواعد داوری حاضر، همان قواعد 2012 است که در سال 2017 و سال 2020 اصلاح شده است و از اول ژانویه 2021 لازم اجرا می باشد.

بعضی اصلاحات در قواعد داوری 2021 در واقع تدوین همان رویه هایی است که در دیوان داوری ICC جا افتاده است و بعضی دیگر به منظور تامین انعطاف، کارایی و شفافیت بیشتر نظام داوری ICC انجام شده است.

اصلاح قواعد درباره "داوری های پیچیده" عبارت است از: ماده 7 (5) در مورد اضافه شدن طرف های داوری پس از تایید نصب داور - ماده 10 (ب) در مورد ادغام پرونده ها که طرفین آن متفاوت است اما موافقت نامه داوری مورد استناد در آنها یکسان است.

ماده 12 (9) جدید است و تساوی طرفین در تشکیل مرجع داوری را تضمین می کند و مقرر می نماید که در صورتی که روش مقرر در موافقت نامه داوری برای نصب داور، اعتبار رأی داوری را به مخاطره افکند، دیوان داوری ICC اعضای مرجع داوری را منصوب می کند.

استقلال و بی طرفی داوران بازهم در قواعد جدید مورد توجه قرار گرفته و ماده 17 (2) به آن پرداخته و مقرر می کند که چنانچه تغییر نماینده (وکیل) هر یک از طرفین، موجب تعارض منافع (وکیل جدید) با یکی از داوران شود، مرجع داوری می تواند هر اقدامی که لازم باشد را برای اجتناب از آن به عمل آورد. نیز ماده 11 (7) مقرر کرده هرگونه ترتیبات برای تامین مالی هزینه های داوری توسط شخص ثالث باید افشاء و اعلام شود. افزون بر این، ماده 13 (6) در مورد داوری های سرمایه گذاری ناشی از عهدنامه است و برای تامین بی طرفی کامل مرجع داوری مقرر نموده که هیچ یک از داوران نباید با هیچ یک از طرفین پرونده هم تابعیت باشند.

اصلاحات سال 2021 استفاده فزاینده از فن آوری ها در داوری را مورد تایید قرار داده است مانند ماده 4 و ماده 5 در مورد ابلاغ درخواست داوری و جوابیه از طریق الکترونیک، و ماده 26 (1) در مورد امکان برگزاری جلسه استماع از راه دو، البته پس از مشورت با طرفین. افزون بر این، ماده 36 (3) قواعد جدید، امکان صدور رأی اضافی (تکمیلی) را پیش بینی کرده و ضمیمه IV بندهای (h) (i) نیز گام دیگری در انعطاف و کارایی رسیدگی داوری برداشته و طرفین را برای سازش به تمام یا بخشی از اختلافات تشویق می کند.

در قواعد جدید، مقرراتی در مورد ترکیب و شفافیت در عملکرد دیوان بین‌المللی داوری ICC (ضمیمه I و II) و نیز در مورد ابلاغ دلایل تصمیمات دیوان به درخواست هر یک از طرفین (ضمیمه II ماده 5) وضع شده است.

داوری سریع (موضوع ماده 3 ضمیمه VI) از همان زمان که در اصلاحات سال 2017 پیش‌بینی شد، کارایی خود را به عنوان یک روش روان با هزینه کمتر، ثابت نموده است. قلمرو مقررات داوری سریع به دعاوی تا 3 میلیون دلار در دعاوی که موافقت‌نامه داوری آن پس از اول ژانویه 2012 منعقد شده باشد، گسترش پیدا کرده است. استفاده از مقررات داوری سریع در دعاوی با مبلغ بیشتر موکول به توافق و گزینش طرفین است که موضوع را در قرارداد درج نمایند.

میانجی‌گری

قواعد میانجی‌گری که از سال 2014 اجرا می‌شود، در واقع انعکاس همان رویه نوین در حل و فصل اختلاف است و لوازم و معیارهای فرایند میانجی‌گری را پیش‌بینی کرده، و در عین حال ضرورت انعطاف را از نظر دور نداشته است. مانند مقررات ADR که اینک قواعد میانجی‌گری جایگزین آن شده، قواعد میانجی‌گری می‌تواند برای سایر روش‌های حل و فصل اختلاف و یا ترکیبی از آنها با هدف حل و فصل دوستانه اختلافات، مانند سازش یا ارزیابی توسط شخص بی‌طرف مورد استفاده قرار گیرد.

به طرفینی که مایلند از قواعد داوری یا میانجی‌گری ICC یا هر دوی آنها استفاده کنند توصیه می‌شود که شرط نمونه مناسب را انتخاب و در قرارداد درج نمایند. برای این منظور، به دنبال هر یک از این دو مجموعه از قواعد، شرط نمونه (داوری- میانجی‌گری) همراه با راهنمای استفاده از آنها و نیز تطبیق آنها با نیازهای هر مورد یا شرایط خاص آن آمده است. این شروط نمونه شامل شرط چندلایه نیز می‌باشد که متضمن ترکیبی از تکنیک‌های مختلف حل و فصل اختلاف است.

دو مجموعه قواعد داوری و میانجی‌گری و شروط نمونه آنها برای همه طرف‌های قراردادها قابل استفاده است- اعم از این که عضو ICC باشند یا نه. این مجموعه قواعد برای سهولت استفاده کنندگان، به زبان‌های گوناگون ترجمه شده که در آدرس زیر قابل دسترسی است:

<https://iccwbo.org/dispute-resolution-services/>.

09	قواعد داوری
10	مقررات مقدماتی
10	ماده 1- دیوان بین المللی داوری
11	ماده 2- تعاریف
11	ماده 3- ابلاغ ها، مراسلات، مواعد زمانی
13	شروع داوری
13	ماده 4- درخواست داوری
14	ماده 5- پاسخ به درخواست داوری، دعوی متقابل
16	ماده 6- آثار موافقت نامه داوری
19	طرف های متعدد، قراردادهای متعدد و ادغام
19	ماده 7- الحاق طرف های اضافی
20	ماده 8- ادعاهای طرف های متعدد علیه یکدیگر
21	ماده 9- قراردادهای متعدد
21	ماده 10- ادغام داوری ها
22	مرجع داوری
22	ماده 11- مقررات کلی
23	ماده 12- ترکیب مرجع داوری
24	ماده 13- نصب و تأیید داوران
26	ماده 14- جرح داوران
27	ماده 15- تعویض داوران
28	جریان داوری
28	ماده 16- تسلیم پرونده به مرجع داوری
28	ماده 17- نماینده طرفین
28	ماده 18- محل داوری
29	ماده 19- قواعد حاکم بر رسیدگی
29	ماده 20- زبان داوری
29	ماده 21- قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت
30	ماده 22- اداره داوری
30	ماده 23- قرارنامه داوری
32	ماده 24- جلسه مدیریت پرونده و زمان بندی رسیدگی
32	ماده 25- تعیین واقعیات مربوط به دعوا
33	ماده 26- استماع شفاهی
34	ماده 27- ختم رسیدگی و تاریخ تسلیم پیش نویس رأی
34	ماده 28- دستور اقدامات موقت و تأمین
35	ماده 29- داور اضطراری
36	ماده 30- رسیدگی فوری

38	مهلت صدور رأی نهایی	ماده 31-
38	صدور رأی	ماده 32-
38	رأی مبتنی بر تراضی	ماده 33-
39	بررسی رأی داوری توسط دیوان	ماده 34-
39	ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی	ماده 35-
40	اصلاح و تفسیر رأی؛ رأی اضافی، نقض رأی	ماده 36-

41

هزینه ها

41	پیش پرداخت برای تأمین هزینه های داوری	ماده 37-
42	تصمیم گیری در مورد هزینه های داوری	ماده 38-

44

متفرقه

44	تغییر مواعد زمانی	ماده 39-
44	اسقاط حق اعتراض	ماده 40-
44	تحدید مسئولیت	ماده 41-
45	قاعده کلی	ماده 42-
45	قانون حاکم و حل و فصل اختلافات	ماده 43-

46

ضمیمه 1- اساسنامه دیوان بین المللی داوری

46	وظیفه دیوان	ماده 1-
46	ترکیب دیوان	ماده 2-
46	نصب اعضای دیوان	ماده 3-
47	کمیته های دیوان	ماده 4-
48	کمیته خاص	ماده 5-
48	کمیته یک نفره	ماده 6-
48	هیئت عمومی دیوان	ماده 7-
49	محرم‌انگی	ماده 8-
49	اصلاح قواعد داوری	ماده 9-
49		ماده 10-

50 ضمیمه 2- قواعد داخلی دیوان بین المللی داوری

50	ماده 1- محرمانه بودن کار دیوان بین المللی داوری
	ماده 2- شرکت اعضای دیوان بین المللی داوری
51	در داوری های اتاق
	ماده 3- رابطه بین اعضای دیوان و کمیته ها و
51	گروه های ملی اتاق
	ماده 4- تشکیل، حد نصاب و اتخاذ تصمیم در
52	کمیته دیوان
53	ماده 5- اعلام دلایل تصمیم
53	ماده 6- دبیرخانه دیوان
54	ماده 7- بررسی رأی داوری

55 ضمیمه 3- هزینه ها و حق الزحمه داوری

55	ماده 1- پیش پرداخت هزینه ها
57	ماده 2- مخارج و حق الزحمه
59	ماده 3- جدول هزینه های اداری و حق الزحمه داوران

66 ضمیمه 4- فنون اداره دعوا

68 ضمیمه 5- قواعد داور اضطراری

68	ماده 1- درخواست اقدامات اضطراری
70	ماده 2- نصب داور اضطراری؛ تبادل لوایح
70	ماده 3- جرح داور اضطراری
71	ماده 4- محل رسیدگی داور اضطراری
71	ماده 5- جریان داوری اضطراری
72	ماده 6- دستور
73	ماده 7- هزینه های رسیدگی داور اضطراری
74	ماده 8- قاعده کلی

75 ضمیمه 6- قواعد رسیدگی فوری

75	ماده 1- اعمال قواعد رسیدگی فوری
76	ماده 2- تشکیل مرجع داوری
76	ماده 3- آیین رسیدگی
77	ماده 4- رأی
77	ماده 5- قاعده کلی

78 نمونه های شروط داوری

82	مقررات کلی	ماده 1-
	شروع رسیدگی: در مواردی که توافق	ماده 2-
83	برای رجوع به این قواعد وجود دارد	
	شروع رسیدگی: در مواردی که توافق قبلی	ماده 3-
84	برای رجوع به این قواعد وجود ندارد	
85	محل و زبان میانجی‌گری	ماده 4-
85	انتخاب میانجی	ماده 5-
87	دستمزد و هزینه‌ها	ماده 6-
88	اداره جریان میانجی‌گری	ماده 7-
88	ختم میانجی‌گری	ماده 8-
89	محرمانه بودن	ماده 9-
90	مقررات عمومی	ماده 10-

92	حق الثبت	ماده 1-
92	هزینه‌های اداری	ماده 2-
93	دستمزد و مخارج میانجی	ماده 3-
94	میانجی‌گری قبل از داوری ICC	ماده 4-
	واحد پولی، پرداخت مالیات بر ارزش	ماده 5-
94	افزوده و میزان هزینه‌ها	
95	ICC به عنوان مقام ناصب	ماده 6-

قواعد داوری

قواعد داوری بین المللی اتاق بازرگانی بین المللی
قابل اجرا از اول ژانویه 2021

ماده 1-

دیوان بین المللی داوری

- 1- دیوان بین المللی داوری («دیوان») اتاق بازرگانی بین المللی (ICC) نهاد مستقل داوری اتاق است. اساسنامه دیوان منضم به این قواعد است.
- 2- دیوان رأساً به دعاوی رسیدگی نمی کند بلکه رسیدگی مراجع داوری را بر طبق قواعد داوری اتاق («قواعد») مدیریت می کند. دیوان تنها مرجع صالح برای مدیریت داوری هایی که در چارچوب قواعد انجام می شوند، از جمله تجدیدنظر و تأیید آرای صادره بر طبق قواعد می باشد. دیوان قواعد داخلی خود را، که در ضمیمه 2 آمده اند («قواعد داخلی»)، تهیه و تدوین خواهد کرد.
- 3 رئیس دیوان («رئیس») اجازه دارد تصمیمات فوری را از طرف دیوان اتخاذ نماید، مشروط به این که تصمیم متخذه به اطلاع یکی از جلسات بعدی دیوان برسد. در غیاب رئیس یا در صورتی که رئیس به هر دلیل قادر به انجام وظیفه نباشد به درخواست او، یکی از نواب رئیس همین اختیار را خواهد داشت.
- 4- مطابق آنچه در قواعد داخلی پیش بینی شده، دیوان می تواند برای تصمیم گیری در بعضی موضوعات اختیارات خود را به کمیته یا کمیته هایی مرکب از اعضای دیوان واگذار نماید، مشروط به این که تصمیمات کمیته مذکور به اطلاع یکی از جلسات بعدی دیوان برسد.
- 5- دیوان در انجام وظایف محوله از خدمات و کمک دبیرخانه دیوان («دبیرخانه») که تحت مدیریت دبیرکل («دبیرکل») فعالیت می کند برخوردار خواهد بود.

ماده 2-

تعاریف

در قواعد:

- (1) «مرجع داوری» به معنای مرجع متشکل از یک یا چند داور است.
- (2) «خواهان» اعم از یک یا چند خواهان، «خوانده» اعم از یک یا چند خوانده، و «طرف ثالث» اعم از یک یا چند طرف ثالث است.
- (3) «طرف» یا «طرف‌ها» اعم از خواهان‌ها، خواندگان و طرف‌های ثالث است.
- (4) «ادعا» یا «ادعاها» شامل هر ادعایی است که یکی از طرف‌ها علیه طرفی دیگر طرح کند.
- (5) «رأی» از جمله شامل رأی {دستور} موقت، رأی جزئی، رأی نهایی یا رای اضافی است.

ماده 3-

ابلاغ‌ها، مراسلات، مواعد زمانی

- 1- جز در مواردی که در ماده (ب) (4) و ماده (3) 5 طور دیگری مقرر شده، کلیه لوایح و سایر مراسله‌هایی که هر یک از طرف‌های دعوا تسلیم می‌کند و نیز مدارک منضم به آنها باید برای هر یک از طرف‌های دعوا، هر یک از داورها و دبیرخانه ارسال شود. نسخه ای از کلیه ابلاغ‌ها و مراسلات مرجع داوری خطاب به طرف‌ها، باید به دبیرخانه نیز ارسال گردد.
- 2- کلیه ابلاغ‌ها یا مراسلات که دبیرخانه یا مرجع داوری انجام می‌دهد به آخرین آدرس طرف مربوط یا نماینده او که مخاطب آن ارسال بوده و توسط خود آن طرف یا هر طرف مقابل اعلام شده، ارسال می‌شود. ابلاغ‌ها یا مراسلات می‌تواند از طریق تحویل (دستی) در قبال رسید، پست سفارشی، پست سریع السیر، پست الکترونیکی یا سایر طرق ارتباط از راه دور که متضمن ثبت و ضبط سابقه ارسال باشد انجام گیرد.

- 3- تاریخ هر ابلاغ یا مراسله همان تاریخی است که ابلاغ یا مراسله مربوط توسط مخاطب یا نماینده او دریافت شده، یا تاریخی که اگر مطابق مقررات ماده 3(2) ارسال شده بود دریافت می شد.
- 4- مواعد زمانی مذکور در قواعد یا مهلت هایی که به موجب آن تعیین می شوند، از روز بعد از تاریخی که ابلاغ ها یا مراسلات طبق ماده 3(3) دریافت شده محسوب می شود، شروع می گردند. اگر در کشوری که ابلاغ یا مراسله انجام شده روز بعد از ابلاغ، تعطیل رسمی یا روز غیرکاری باشد، مهلت از اولین روز بعد از تعطیلی یا روز غیرکاری آغاز خواهد شد. تعطیلات رسمی و ایام غیرکاری، جزو مهلت محسوب می شود. اگر آخرین روز مهلت در کشوری که ابلاغ یا مراسله دریافت شده محسوب می شود مصادف با تعطیل یا روز غیرکاری باشد، مهلت در پایان اولین روز بعد از آن منقضی خواهد شد.

ماده 4-

درخواست داوری

- 1- طرفی که می خواهد به داوری مطابق قواعد مراجعه و استناد کند، باید درخواست داوری («درخواست») خود را در محل یکی از دفاتری که در قواعد داخلی تعیین شده به دبیرخانه تسلیم کند و دبیرخانه موظف است وصول آن را با ذکر تاریخ وصول به خواهان و خوانده ابلاغ کند.
 - 2- تاریخ وصول درخواست به دبیرخانه از جمیع جهات تاریخ شروع داوری محسوب می شود.
 - 3- درخواست باید مشتمل بر موارد زیر باشد:
 - الف- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس هر یک از طرف ها؛
 - ب- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس شخص یا اشخاصی که نمایندگی خواهان را در داوری برعهده دارند؛
 - ج- توضیح ماهیت و اوضاع و احوالی که منجر به بروز ادعا شده است و مبنایی که ادعا بر پایه آن طرح می شود؛
 - د- بیان خواسته مورد تقاضا همراه با مبلغ خواسته هایی که تقویم شده و حتی المقدور تخمین ارزش پولی سایر خواسته ها؛
 - ه- قراردادهای مربوط و خصوصاً موافقت نامه(ها)ی داوری؛
 - و- اگر ادعاها به استناد چند موافقت نامه داوری طرح می شود، تصریح به این که هر ادعا بر اساس کدام موافقت نامه طرح شده است؛
 - ز- همه اطلاعات مربوطه و هرگونه ملاحظه یا پیشنهاد درباره تعداد داوران و نحوه انتخاب ایشان بر طبق مواد 12 و 13 و نیز معرفی داور مطابق مواد مذکور؛ و
 - ح- همه اطلاعات مربوط و هرگونه ملاحظه یا پیشنهاد درباره محل داوری، قانون حاکم و زبان داوری.
- خواهان می تواند همراه با درخواست اسناد یا اطلاعات دیگری را که مناسب بداند یا ممکن است به حل مؤثر دعوا کمک کند تقدیم کند.

4- خواهان مکلف است همراه با درخواست:

الف- هزینه ثبت درخواست مقرر در ضمیمه 3 («هزینه ها و حق الزحمه داوری») را که در تاریخ تقدیم درخواست لازم الاجراست پرداخت نماید، و

ب- در صورتی که تقاضا کند که درخواست داوری در ازای رسید، با پست سفارشی یا با پست سریع (courier) برای طرف ارسال شود، نسخ کافی از درخواست داوری برای طرفها، داوران و دبیرخانه را تسلیم نماید.

در صورتی که خواهان به این وظایف عمل نکند، دبیرخانه مهلتی را جهت رعایت آنها توسط خواهان تعیین خواهد کرد که در صورت عدم رعایت پرونده بسته خواهد شد، اما به حق خواهان برای طرح مجدد همان ادعا در تاریخی دیگر و طی درخواست جدید لطمه ای وارد نخواهد شد.

5- دبیرخانه پس از دریافت درخواست و ضمائم آن در نسخ کافی و پس از آن که هزینه ثبت مقرر را دریافت نمود، نسخه ای از آن را جهت پاسخ به درخواست برای خواننده ارسال می کند.

ماده 5-

پاسخ به درخواست داوری، دعوای متقابل

1- خواننده موظف است ظرف 30 روز از تاریخ دریافت درخواست از دبیرخانه پاسخ («پاسخ») آن را تسلیم کند که باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف- نام کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس خواننده؛

ب- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس شخص یا اشخاصی که نمایندگی خواننده را در داوری به عهده دارند؛

ج-ظهارنظر درباره ماهیت و اوضاع و احوالی که منجر به بروز ادعا شده و مبنایی که ادعا بر پایه آن طرح شده است؛

د- پاسخ به خواسته مطروحه؛

ه- هرگونه ملاحظه یا پیشنهاد درباره تعداد داوران و نحوه انتخاب آنها با توجه به پیشنهادهای خواهان و بر طبق مواد 12 و 13 قواعد و نیز معرفی داور خود مطابق مواد مذکور؛ و

و- هرگونه ملاحظه یا پیشنهاد درباره محل داوری، قانون حاکم و زبان داوری.

خواننده می تواند همراه با پاسخ، اسناد یا اطلاعات دیگری را که مناسب بداند یا ممکن است به حل مؤثر دعوا کمک کند تقدیم کند.

2- دبیرخانه می تواند مهلت خواننده برای تقدیم پاسخ را تمدید کند، مشروط به این که درخواست تمدید خواننده حاوی ملاحظات و پیشنهادهای او در مورد تعداد داوران و انتخاب ایشان و نیز در صورت لزوم معرفی داور خواننده طبق مواد 12 و 13 باشد. در صورت قصور خواننده در این خصوص، دیوان مطابق قواعد، اقدام عمل می کند.

3- در صورتی که خواننده تقاضا کند که پاسخ در ازای رسید، با پست سفارشی یا با پست سریع (courier) برای طرف ارسال شود، باید نسخ کافی از پاسخ برای طرفها، داوران و دبیر خانه را تسلیم نماید.

4- دبیرخانه نسخه ای از پاسخ و ضمائم آن را برای هر یک از طرف های دیگر ارسال می کند.

5- هرگونه ادعای متقابل توسط خواننده باید همراه پاسخ تقدیم شود و باید حاوی موارد زیر باشد:

الف- توضیح ماهیت اختلاف و اوضاع و احوالی که منجر به ادعای متقابل شده است و مبنایی که ادعای متقابل بر پایه آن طرح شده است؛

ب- بیان خواسته متقابل همراه با مبلغ خواسته های متقابلی که تقویم شده و حتی المقدور تخمین ارزش پولی سایر خواسته های متقابل؛

ج- قراردادهای مربوط و خصوصاً موافقت نامه(ها)ی داوری؛ و

د- اگر ادعاها به استناد چند موافقت نامه داوری طرح می شوند، تصریح به این که هر ادعا بر اساس کدام موافقت نامه طرح شده است.

خوانده می تواند همراه با ادعای متقابل، اسناد یا اطلاعات دیگری را که مناسب بداند یا ممکن است به حل مؤثر دعوا کمک کند تقدیم کند.

6- خواهان باید ظرف 30 روز از تاریخ دریافت دعوای متقابل که از طریق دبیرخانه برای او ارسال شده، جواب آن را تسلیم کند. دبیرخانه می تواند پیش از ارسال پرونده به مرجع داوری، مهلت خواهان برای تسلیم پاسخ را تمدید کند.

ماده 6-

آثار موافقت نامه داوری

1- در مواردی که طرف ها توافق کرده اند به داوری تحت قواعد مراجعه کنند، مفروض است که به قواعدی مراجعه کرده اند که در شروع داوری لازم الاجرا است، مگر این که توافق کرده باشند داوری مطابق قواعد موجود در تاریخ انعقاد موافقت نامه داوری انجام شود.

2- توافق طرف ها بر انجام داوری تحت قواعد به منزله آن است که نظارت دیوان بر داوری را پذیرفته اند.

3- اگر هر یک از طرف ها که ادعایی علیه او طرح شده از تقدیم پاسخ امتناع ورزد، یا هر یک از طرف ها نسبت به وجود موافقت نامه داوری یا اعتبار یا حوزه شمول آن یا نسبت به این امر که به همه ادعاهای طرح شده در داوری می توان به طور توأمان و در داوری واحد رسیدگی کرد ایراد کند، داوری ادامه خواهد یافت و مرجع داوری خود مستقیماً به همه مسائل راجع به صلاحیت یا راجع به این که ادعاها می تواند در آن داوری به طور توأمان حل و فصل شود رسیدگی خواهد کرد، جز در صورتی که دبیرکل موضوع را برای تصمیم گیری بر اساس ماده 6(4) به دیوان ارجاع کند.

4- در همه مواردی که به موجب ماده 6(3) به دیوان ارجاع شده، دیوان مکلف است درباره ادامه یافتن داوری و این که در چه حدودی ادامه یابد تصمیم بگیرد. داوری ادامه خواهد یافت اگر و در حدودی که دیوان بر اساس قراین به نحو معقولی احتمال دهد که موافقت نامه داوری منطبق با قواعد وجود دارد. بالاخص:

(1) وقتی داوری بیش از دو طرف دارد، داوری بین طرف هایی، اعم از طرف های اصلی و طرف های اضافی که به موجب ماده 7(1) بعداً به داوری ملحق شده اند، ادامه می یابد که دیوان بر اساس قراین در خصوص احتمال وجود موافقت نامه داوری منطبق با قواعد بین آن طرف ها که نسبت به همه ایشان الزام آور باشد قانع شده باشد؛ و

(2) وقتی ادعاهای موضوع ماده 9 به استناد چند موافقت نامه داوری طرح شود، داوری نسبت به ادعاهایی ادامه می یابد که دیوان در خصوص آنها بر اساس قراین احتمال دهد که (الف) موافقت نامه های داوری که ادعاها به استناد آنها مطرح شده با یکدیگر سازگارند، و (ب) همه طرف های داوری توافق کرده اند که آن ادعاها به طور توأمان طی یک داوری رسیدگی شود.

تصمیم دیوان به موجب ماده 6(4) اثری بر قابلیت استماع یا ماهیت دعوا یا دعوی هیچ یک از طرف ها نخواهد داشت.

5- در همه مسائلی که دیوان به موجب ماده 6(4) درباره آنها اتخاذ تصمیم کرده است، هرگونه تصمیمی درباره صلاحیت مرجع داوری، جز آنچه به طرف ها یا ادعاهایی مربوط می شود که بنا به تصمیم دیوان، داوری نسبت به آنها نمی تواند ادامه یابد، باید توسط خود مرجع داوری گرفته شود.

6- هرگاه طرف ها مطلع شوند که دیوان بر اساس ماده 6(4) تصمیم گرفته که داوری نمی تواند نسبت به برخی یا تمام طرف ها ادامه یابد، برای هر یک از طرف ها این حق محفوظ خواهد بود که از دادگاه صلاحیت دار بخواهد به مسأله وجود موافقت نامه داوری الزام آور و این که موافقت نامه بین کدام طرف ها معتبر است رسیدگی کند.

- 7- هرگاه دیوان بر اساس ماده 6(4) تصمیم بگیرد که داوری نسبت به یکی از ادعاها نمی تواند ادامه یابد، این تصمیم طرف دعوا را از طرح مجدد همان ادعا در آینده در رسیدگی های دیگر بازخواهد داشت.
- 8- چنانچه هر یک از طرف ها از شرکت در داوری یا هر یک از مراحل آن قصور ورزد یا امتناع کند، جریان داوری علیرغم چنین قصور و امتناعی ادامه خواهد یافت.
- 9- جز در مواردی که طور دیگری بین طرف ها توافق شده باشد، به صرف این ادعا که قرارداد اصلی وجود ندارد یا باطل و بی اعتبار است صلاحیت مرجع داوری متوقف نمی شود، مشروط به این که مرجع داوری، اعتبار موافقت نامه داوری را احراز نماید. صلاحیت مرجع داوری برای تصمیم گیری درباره حقوق طرف ها و نیز رسیدگی به ادعاها و ایرادات آنها همچنان مستقر و معتبر است، ولو این که قرارداد

ماده 7-

الحاق طرف های اضافی

1- اگر یکی از طرف ها خواهان جلب طرف اضافی به داوری است، باید درخواست داوری علیه طرف اضافی («درخواست جلب») را به دبیرخانه تسلیم کند. تاریخ وصول درخواست جلب به دبیرخانه، از جمیع جهات، تاریخ شروع داوری علیه طرف اضافی محسوب خواهد شد. چنین جلبی موضوع مقررات مواد 6(3) - 6(7) و 9 خواهد بود. جز در مواردی که همه طرفها شامل طرف اضافه شده، طور دیگری توافق کنند یا جز به ترتیبی که در ماده 5(7) مقرر شده، پس از تأیید یا نصب داور، نمیتوان هیچ طرف اضافی دیگری به داوری الحاق کرد. دبیرخانه می تواند موعدی را برای تقدیم درخواست جلب تعیین کند.

2- درخواست جلب باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف- مشخصات پرونده داوری مطروحه؛

ب- نام کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس همه طرف ها از جمله طرف اضافی؛ و

ج- موارد مذکور در ماده 4(3) بندهای (ج)، (د)، (ه)، و (و)؛

طرفی که درخواست جلب را تقدیم می کند می تواند همراه با آن اسناد یا اطلاعات دیگری را که مناسب بداند یا ممکن است به حل مؤثر دعوا کمک کند تقدیم کند.

3- مقررات مواد 4(4) و 4(5) حسب مورد نسبت به درخواست جلب نیز رعایت خواهد شد.

4- طرف اضافی موظف است پاسخ خود را حسب مورد با رعایت مقررات مواد 5(1) - 5(4) تقدیم کند. طرف اضافی می تواند مطابق مفاد ماده 8 ادعاهایی علیه هر یک از طرف های دیگر مطرح کند.

5- در صورتی که درخواست الحاق طرف اضافی به داوری بعد از تایید یا نصب داور مطرح شود، تصمیم گیری در مورد آن پس از تشکیل مرجع داوری، با همان مرجع است، مشروط به اینکه طرفی که اضافه می شود با تشکیل مرجع داوری موافقت نماید و قرارنامه داوری را نیز در صورت وجود آن، بپذیرد. در تصمیم گیری درباره چنین درخواست الحاقی، مرجع داوری باید همه اوضاع و احوال مرتبط با موضوع را ملحوظ نماید، از جمله اینکه آیا مرجع داوری نسبت به طرف اضافی بطور علی الظاهر (prima facie) صلاحیت دارد، زمانی که درخواست الحاق طرف اضافی مطرح شده، تعارض منافع احتمالی و تاثیر الحاق طرف اضافی بر جریان رسیدگی داوری. اتخاذ هرگونه تصمیم راجع به درخواست الحاق طرف اضافی، تاثیری بر تصمیم مرجع داوری راجع به صلاحیت خود در مورد طرفی که به داوری اضافه شد، نخواهد داشت.

ماده 8-

ادعاهای طرف های متعدد علیه یکدیگر

- 1- در داوری چندجانبه، هر طرف می تواند با رعایت مواد 6(3) - 6(7) و 9 ادعایی علیه هر یک از طرف های دیگر مطرح کند، اما طرح ادعاهای جدید پس از آن که قرارنامه داوری امضا شد یا مورد تأیید دیوان قرار گرفت، تنها با اجازه مرجع داوری بر طبق ماده 23(4) مجاز خواهد بود.
- 2- هر طرفی که ادعایی را بر اساس ماده 8(1) طرح می کند، مکلف است موارد مذکور در ماده 4(3) بندهای (ج)، (د)، (ه)، و (و) را قید نماید.
- 3- پیش از آن که دبیرخانه پرونده را بر طبق ماده 16 به مرجع داوری ارجاع کند، مقررات ذیل حسب مورد، نسبت به همه ادعاهای طرح شده اعمال خواهد شد: ماده 4(4) بند (ب)؛ ماده 4(5)، ماده 5(1) به جز بندهای (الف)، (ب)، (ه)، و (و)؛ ماده 5(2)؛ ماده 5(3)؛ و ماده 5(4). پس از ارجاع، مرجع داوری تشریفات طرح ادعا را مقرر خواهد کرد.

ماده 9-

قراردادهای متعدد

ادعاهایی که از بیش از یک قرارداد ناشی شده یا با بیش از یک قرارداد ارتباط دارد می‌توانند با رعایت مواد (3)6 - (7)6 و (4)23 در داوری واحد طرح شوند، خواه این ادعاها بر اساس یک یا بیش از یک موافقت نامه داوری موضوع قواعد، طرح شده باشند.

ماده 10-

ادغام داوری‌ها

دیوان می‌تواند به درخواست یکی از طرف‌ها، دو یا چند داوری جاری بر طبق قواعد را به صورت داوری واحد ادغام کند، مشروط بر این‌که:

الف- طرف‌ها با ادغام موافقت کرده باشند؛ یا

ب- ادعاهای طرح شده در همه داوری‌ها بر اساس یک یا چند موافقت نامه داوری واحد طرح شده باشند؛ یا

ج- چنانچه ادعاهای طرح شده در داوری‌ها بر اساس یک یا چند موافقت نامه داوری واحد طرح نشده باشند، اما طرف‌های همه داوری‌ها یکسان باشند، اختلاف‌های مطرح در داوری‌ها مربوط به رابطه حقوقی واحد باشند و دیوان موافقت نامه‌های داوری را سازگار با هم تشخیص دهد.

دیوان می‌تواند در تصمیم‌گیری درباره ادغام، همه اوضاع و احوالی را که مرتبط با موضوع بدانند دخالت دهد، از جمله این‌که برای داوری‌های متعدد، داور واحد یا متعدد منصوب یا تأیید شود، و در هر یک از این صورت‌ها، داوران منصوب یا تأیید شده برای داوری‌ها یکسان بوده‌اند یا متفاوت.

چنانچه داوری‌ها ادغام شوند، باید ادغام در داوری که ابتدائاً آغاز شده است، صورت گیرد، مگر این‌که طرف‌ها به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده 11-

مقررات کلی

- 1- داور باید بی طرف و مستقل از طرف های داوری باشد و در طول داوری نیز بی طرف و مستقل باقی بماند.
- 2- کسی که قرار است داور باشد باید قبل از معرفی به این سمت یا تأیید نصب او توسط دیوان اعلامیه ای مکتوب مبنی بر قبول داوری، در دسترس بودن، بی طرفی و استقلال خود امضا کند. کسی که قرار است داور باشد مکلف است هر گونه واقعیت یا اوضاع و احوالی که ممکن است (به لحاظ کیفیتی که دارند) استقلال او را در نظر طرف ها با تردید مواجه سازد و نیز هر گونه اوضاع و احوالی که ممکن است تردید معقولی نسبت به بی طرفی داور برانگیزد را نزد دبیرخانه بصورت مکتوب افشا کند. دبیرخانه این اطلاعات را به صورت کتبی به طرف ها می دهد و مهلتی را جهت اظهارنظر آنها تعیین می نماید.
- 3- داور مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوال از نوع آنچه در ماده 11(2) درباره بی طرفی و استقلال داور ذکر شد که در جریان داوری حادث شود را فوراً و به صورت کتبی به دبیرخانه و به طرف ها اعلام و افشا کند.
- 4- تصمیم دیوان در مورد انتصاب، تأیید، جرح یا تعویض داور قطعی است.
- 5- پس از قبول سمت، داوران متعهدند مسئولیت های خود را مطابق قواعد انجام دهند.
- 6- مرجع داوری مطابق مواد 12 و 13 قواعد تشکیل می شود مگر در اموری که خود طرف ها طور دیگری توافق کرده باشند.
- 7- به منظور کمک به داوری که برای انتخاب نامزد شده و داور منتخب در انجام وظایفی که بموجب ماده 11(2) و ماده 11(3) قواعد بر آنها محول شده، هر یک از طرفین مکلف است فوراً دبیرخانه، مرجع داوری و طرف های مقابل را از وجود و هویت اشخاصی غیر از طرف ها که با آنها برای تامین مالی ادعا یا دفاع ترتیباتی اتخاذ نموده و به موجب آن در نتیجه حاصل از داوری، نفع اقتصادی دارند، مطلع نماید.

ماده 12-

ترکیب مرجع داوری

تعداد داوران

- 1- رسیدگی و تصمیم گیری درباره اختلافات مطروحه توسط داور منفرد یا سه نفر داور صورت می گیرد.
- 2- چنانچه طرف ها درباره تعداد داوران توافقی نکرده باشند، دیوان یک نفر داور را به عنوان داور منفرد منصوب خواهد کرد، مگر این که، به نظر دیوان، اختلاف مطروحه طوری باشد که نصب سه نفر داور را اقتضا کند. در این صورت خواهان باید ظرف 15 روز از تاریخ ابلاغ تصمیم دیوان در این مورد، یک نفر داور تعیین و معرفی نماید و خوانده نیز باید ظرف 15 روز از تاریخ وصول ابلاغیه مربوط به معرفی داور خواهان، داور خود را معرفی کند. در صورت استنکاف هر یک از طرف ها از معرفی داور نصب داور بر عهده دیوان است.

داور منفرد

- 3- در مواردی که طرف ها توافق کرده باشند اختلافات توسط داور منفرد حل و فصل شود، می توانند با توافق داور منفرد را انتخاب و جهت تأیید دیوان معرفی کنند. اگر طرف ها نتوانند ظرف 30 روز از تاریخ وصول درخواست داوری توسط طرف یا طرف های مقابل یا ظرف هر مهلت اضافی که دبیرخانه به آنها داده، به چنین توافقی دست یابند، داور منفرد توسط دیوان منصوب خواهد شد.

سه داور

- 4- در مواردی که طرف ها توافق کرده اند که اختلافات توسط سه داور حل و فصل شود، هر طرف حسب مورد ضمن درخواست یا پاسخ باید یک نفر داور خود را جهت تأیید دیوان تعیین و معرفی کند. در صورت استنکاف هر یک از طرف ها از معرفی داور نصب داور بر عهده دیوان است.
- 5- در مواردی که قرار است اختلافات به سه داور ارجاع شود، داور ثالث که به عنوان رئیس مرجع (هیأت) داوری نیز عمل می کند توسط دیوان منصوب می شود، مگر این که طرف ها برای نصب او بر ترتیبات دیگری توافق کرده باشند که در این صورت تعیین داور ثالث موکول به تأیید وفق ماده 13 قواعد خواهد بود. در صورتی که ترتیبات مورد توافق طرف ها برای تعیین داور ثالث به معرفی

داور مذکور ظرف 30 روز از تأیید یا نصب داوران اختصاصی یا هر موعد دیگری که طرف ها بر سر آن توافق کرده اند یا دیوان تعیین کرده است منجر نشود، داور ثالث توسط دیوان منصوب خواهد شد.

6- در مواردی که چند خواهان یا چند خواننده وجود دارد و اختلاف باید به سه داور ارجاع شود، خواهان ها به طور مشترک و خواندگان به طور مشترک هرکدام یک داور برای تأیید بر طبق ماده 13 معرفی خواهند کرد.

7- وقتی طرف اضافی به داوری ملحق می شود (ماده 7(1)) و اختلاف باید به سه داور ارجاع شود، طرف اضافی می تواند مشترک با خواهان(ها) یا با خواننده(ها) یک داور برای تأیید بر طبق ماده 13 و ماده 7(5) معرفی کند.

8- چنانچه معرفی داور مشترک طبق ماده 12(6) یا 12(7) صورت نگیرد و طرف ها هم نتوانند درباره شیوه دیگری برای تشکیل مرجع داوری به اجماع برسند، دیوان می تواند همه اعضای هیأت داوری را نصب کند و در این صورت مکلف است یکی از آنها را به عنوان رئیس تعیین کند. در چنین مواردی دیوان مختار خواهد بود، در صورتی که مقتضی بداند با رعایت ماده 13، هرکس را که مناسب تشخیص دهد به عنوان داور انتخاب کند.

9- صرف نظر از هرگونه توافق بین طرفین درباره روش تشکیل مرجع داوری، دیوان میتواند در موارد استثنایی و بمنظور اجتناب از خطر رفتار غیرمنصفانه و نامتساوی که احیاناً بر اعتبار رای داوری، اثر بگذارد، هر یک از اعضای مرجع داوری را منصوب کند.

ماده 13-

نصب و تأیید داوران

1- دیوان در هنگام تأیید یا نصب داور تابعیت کسی که قرار است به عنوان داور تأیید یا نصب شود، اقامتگاه او و سایر روابطش با کشورهای متبوع طرف ها یا سایر داوران و همچنین در دسترس بودن و توانایی او در اداره داوری مطابق قواعد را در نظر می گیرد. در مواردی که دبیرکل بر طبق ماده 13(2) داوران را تأیید می کند نیز به همین نحو عمل خواهد شد.

2- دبیرکل می تواند کسانی را که توسط طرف ها یا بر اساس توافق خاص ایشان معرفی می شوند به عنوان داور عضو مرجع داوری، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری تأیید نماید مشروط به این که اعلامیه ای که داور تسلیم کرده حاوی هیچ قید و شرطی درباره بی طرفی یا استقلال نباشد، یا اگر اعلامیه داور درباره بی طرفی یا استقلال مقید و مشروط است، مورد اعتراض واقع نشده باشد. تأیید دبیرکل در این قبیل موارد باید به یکی از جلسات بعدی دیوان گزارش شود. اگر نظر دبیرکل بر عدم تأیید شخصی باشد که به عنوان داور عضو مرجع داوری، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری معرفی شده، موضوع به دیوان ارجاع خواهد شد.

3- در مواردی که قرار است دیوان نصب داور کند، این انتصاب را پس از اخذ پیشنهاد از کمیته یا گروه ملی اتاق در کشوری که به نظر دیوان مناسب باشد انجام خواهد داد. اگر دیوان پیشنهاد مزبور را نپذیرد، یا کمیته یا گروه ملی از ارائه پیشنهاد ظرف مهلت مقرر توسط دیوان خودداری کند، دیوان می تواند تقاضای خود را تکرار کند، از کمیته یا گروه ملی کشور دیگری که مناسب می داند درخواست کند شخصی را پیشنهاد نماید، یا خود مستقیماً هرکس را که مناسب تشخیص می دهد منصوب کند.

4- در هر یک از موارد زیر نیز دیوان می تواند مستقیماً هرکس را که مناسب تشخیص می دهد به عنوان داور منصوب کند:

الف- یک یا چند طرف داوری دولت اند یا بتوان آنها را به عنوان شخص عمومی دولتی در نظر گرفت؛

ب- دیوان مقتضی می داند که داوری از کشور یا سرزمینی که کمیته یا گروه ملی در آنجا وجود ندارد منصوب کند؛ یا

ج- رئیس در برابر دیوان گواهی دهد که اوضاع و احوال به نحوی است که، به نظر او، انتصاب مستقیم را ضروری و مقتضی می سازد.

- 5- در مواردی که دیوان باید داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری را منصوب کند، داور منفرد یا رئیس هیأت داوری باید تابعیت کشوری غیر از کشورهای متبوع طرف های دعوا را داشته باشد. معذک در اوضاع و احوال مقتضی و به شرط این که هیچ یک از طرف ها ظرف مهلت مقرر از سوی دبیرخانه در این باره اعتراض نکنند، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری می تواند از اتباع کشور متبوع هر یک از طرف ها انتخاب شود.
- 6- در صورتی که موافقتنامه داوری که مبنای داوری است ناشی از عهدنامه باشد، هیچ یک از داوران نباید با هیچ یک از طرف ها هم تابعیت باشند، مگر طرفین طور دیگری توافق کنند.

ماده 14-

جرح داوران

- 1- جرح داور، اعم از این که مبتنی بر ادعای عدم بی طرفی یا استقلال او یا سایر علل باشد، باید طی لایحه کتبی حاوی شرح حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح به دبیرخانه تسلیم شود.
- 2- برای این که جرح از نظر شکلی قابل استماع باشد، باید ظرف 30 روز از تاریخ دریافت ابلاغیه نصب داور یا از تاریخ تأیید او توسط دیوان یا ظرف 30 روز از تاریخی که طرف جرح کننده از حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح مطلع شده - در صورتی که چنین تاریخی بعد از تاریخ دریافت ابلاغیه مذکور باشد- تقدیم شود.
- 3- دیوان درباره قابل استماع بودن جرح از نظر شکلی تصمیم می گیرد و اگر مقتضی باشد در همان زمان درباره ماهیت جرح نیز رسیدگی و اتخاذ تصمیم می کند، اما تصمیم گیری باید بعد از این باشد که دبیرخانه به داور مربوط و به طرف یا طرف های دیگر و نیز سایر اعضای هیأت داوری امکان اظهارنظر کتبی ظرف مهلت مناسب را داده باشد. اظهارنظرهای کتبی هر یک از طرف ها و داوران راجع به جرح به سایر طرف ها و داوران منتقل می شود.

ماده 15-

تعویض داوران

- 1- در صورت مرگ داور، قبول استعفای او توسط دیوان، قبول جرح توسط دیوان، یا قبول درخواست همه طرف ها دایر بر تعویض داور توسط دیوان، داور تعویض خواهد شد.
- 2- در صورتی که، به تشخیص و تصمیم دیوان، داور عملاً یا قانوناً از انجام مأموریت خود معذور باشد یا آن وظایف را بر طبق قواعد یا ظرف مهلت های تعیین شده انجام ندهد، دیوان رأساً به ابتکار خود او را عوض می کند.
- 3- هرگاه دیوان بخواهد بر اساس اطلاعاتی که به آن رسیده ماده 15(2) را اجرا کند، باید ابتدا به داور مربوط، طرف ها و سایر اعضای هیأت داورى امکان اظهار نظر کتبی ظرف مهلت مناسب را بدهد و سپس اقدام نماید. این اظهار نظرها باید به همه طرف ها و داوران داده شود.
- 4- در مواردی که داور باید عوض شود، دیوان می تواند به صرف تشخیص خود تصمیم بگیرد که برای تعویض داور از همان روش اصلی معرفی داور پیروی کند یا نه. پس از این که مرجع داورى جدید تکمیل و تشکیل شد، مرجع داورى پس از درخواست کسب نظر از طرف ها، تصمیم خواهد گرفت که آیا لازم است رسیدگی های قبلی در نزد مرجع داورى جدید تجدید شود و اگر آری تا چه حدودی باید تجدید شود.
- 5- در مرحله بعد از اعلام ختم رسیدگی، دیوان می تواند، در صورتی که مناسب تشخیص دهد، تصمیم بگیرد که به جای تعیین جانشین برای داور متوفی یا داورى که مطابق ماده 15(1) یا 15(2) برکنار شده، همان داوران باقی مانده داورى را ادامه دهند. دیوان باید هنگام اتخاذ چنین تصمیمی نظرات داوران باقیمانده و نظرات طرف ها و نیز سایر اموری که تحت اوضاع و احوال موجود در آن زمان مناسب بداند ملحوظ دارد.

ماده 16-

تسلیم پرونده به مرجع داوری

دبیرخانه بلافاصله پس از تشکیل مرجع داوری، پرونده را به آن تسلیم می کند، مشروط به این که پیش پرداخت هزینه ها که دبیرخانه در این مقطع مطالبه کرده تأدیه شده باشد.

ماده 17-

نماینده طرفین

- 1- هر یک از طرف ها باید فوراً دبیرخانه، مرجع داوری و دیگر طرف ها را از هرگونه تغییر در مورد نماینده اش مطلع نماید.
- 2- مرجع داوری می تواند پس از تشکیل و پس از اعطای فرصت کافی به طرف ها برای اظهار نظر کتبی ظرف یک مهلت مناسب، به منظور اجتناب از تعارض منافع داور در اثر تغییر در نماینده طرف، هرگونه اقدام لازم از جمله کنار گذاشتن نماینده جدید طرف ذیربط از شرکت در تمامی یا بخشی از جریان داوری، را اتخاذ نماید.
- 3- در هر زمانی پس از شروع داوری مرجع داوری یا دبیرخانه می تواند اثبات سمت نماینده هر یک از طرف ها را مطالبه کند.

ماده 18-

محل داوری

- 1- محل داوری توسط دیوان تعیین خواهد شد، مگر این که طرف ها در مورد محل توافق کرده باشند.
- 2- مرجع داوری می تواند پس از مشورت با طرف ها، جلسات استماع و ملاقات ها را در هر محلی که مناسب بداند برگزار نماید، مگر این که طرف ها طور دیگری توافق کرده باشند.
- 3- مرجع داوری می تواند در هر محلی که مناسب تشخیص دهد، شور و تبادل نظر کند.

ماده 19-

قواعد حاکم بر رسیدگی

جریان رسیدگی نزد مرجع داوری تابع قواعد است، و در اموری که قواعد ساکت باشد، تابع قواعدی است که خود طرف ها تعیین می کنند یا در صورتی که طرف ها تعیین نکرده باشند مرجع داوری تعیین می نماید، اعم از این که در قواعد مذکور به مقررات دادرسی در یک قانون داخلی که باید در داوری اعمال شود اشاره ای شده باشد یا نه.

ماده 20-

زبان داوری

در صورت عدم توافق طرف ها در مورد زبان داوری، مرجع داوری زبان یا زبان های مورد استفاده در داوری را با در نظر گرفتن کلیه اوضاع و احوال مرتبط از جمله زبان قرارداد تعیین خواهد نمود.

ماده 21-

قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت

- 1- طرف ها می توانند قواعد حقوقی که مرجع داوری باید در ماهیت دعوا اعمال کند را با توافق تعیین نمایند. در غیاب چنین توافقی مرجع داوری قواعد حقوقی که خود مناسب تشخیص می دهد را اعمال می نماید.
- 2- مرجع داوری باید شروط قراردادی، در صورتی که بین طرف ها قراردادی وجود دارد، و هرگونه عرف تجاری ذی ربط را نیز ملحوظ نماید.
- 3- مرجع داوری فقط در صورتی اختیار سازش یا تصمیم گیری بر اساس عدل و انصاف خواهد داشت که طرف ها چنین اجازه ای به او داده باشند.

ماده 22-

اداره داوری

- 1- مرجع داوری و طرف ها مکلف اند برای برگزاری داوری به روشی سریع و مقرون به صرفه، با در نظر داشتن پیچیدگی دعوا و ارزش خواسته، هرگونه کوشش لازم را معمول دارند.
- 2- برای اطمینان از اداره مؤثر پرونده، مرجع داوری پس از مشورت با طرف ها، باید ترتیباتی را که درباره آیین دادرسی مقتضی تشخیص می دهد اتخاذ کند، مشروط به آن که این ترتیبات مغایر توافق های طرف ها نباشند. این ترتیبات می تواند مشتمل بر یک یا چند مورد از فنون مدیریت پرونده باشد که در ضمیمه 4 پیش بینی شده است.
- 3- به درخواست هریک از طرف ها، مرجع داوری می تواند دستوراتی درباره محرمانه بودن جریان داوری یا محرمانه بودن دیگر مسائل مرتبط با داوری صادر کند، و می تواند اقداماتی در جهت حفاظت از اسرار تجاری و اطلاعات محرمانه صورت دهد.
- 4- در همه موارد، مرجع داوری باید منصفانه و بی طرفانه عمل کند و اطمینان حاصل کند که همه طرف ها فرصت متعارف برای طرح استدلال ها و مدافعات خود را یافته اند.
- 5- طرف ها مکلف اند که از همه دستورات مرجع داوری اطاعت کنند.

ماده 23-

قرارنامه داوری

- 1- همین که مرجع داوری پرونده را از دبیرخانه تحویل گرفت، باید بر اساس اسناد و مدارک واصله یا با حضور طرف ها و با توجه به آخرین لوایح ایشان، سندی را تنظیم نماید که شرح وظایف و مأموریت آن مرجع را مشخص نماید [قرارنامه داوری]. این سند باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس همه طرف ها و همه اشخاصی که وکالت یکی از طرف ها را بر عهده دارند؛

ب- آدرس هایی که ابلاغ ها و مراسلات در طول جریان داوری به آن ارسال شود؛

ج- خلاصه ای از ادعاهای طرف ها و خواسته هر یک از ایشان همراه با مبلغ خواسته های تقویم شده و حتی المقدور تخمینی از ارزش پولی سایر خواسته ها؛

د- تحریر محل نزاع و موضوعاتی که باید تصمیم گیری شود، مگر این که به نظر دیوان این کار نامناسب باشد؛

ه- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس داوران؛

و- محل داوری؛ و

ز- ذکر مشخصات آیین دادرسی حاکم و نیز در صورتی که به مرجع داوری اختیار سازش یا صدور رأی بر اساس عدل و انصاف داده شده، ذکر آن.

2- قرارنامه داوری باید توسط طرف ها و مرجع داوری امضا شود. مرجع داوری باید ظرف سی روز از تاریخی که پرونده به او تحویل شده، قرارنامه داوری را که به امضای طرف ها و مرجع مذکور رسیده، به دیوان تسلیم نماید. دیوان می تواند این مهلت را به درخواست مرجع داوری که باید مدلل باشد یا به ابتکار و تصمیم خود، در صورتی که آن را ضروری بداند، تمدید کند.

3- اگر هر یک از طرف ها از مشارکت در تنظیم قرارنامه داوری یا از امضای آن امتناع ورزد، قرارنامه داوری جهت تصویب به دیوان تسلیم خواهد شد. هرگاه قرارنامه داوری مطابق ماده 23(2) امضا شده یا توسط دیوان تصویب شده باشد، جریان داوری ادامه می یابد.

4- پس از آن که قرارنامه داوری امضا یا توسط دیوان تصویب شد، هیچ طرفی نمی تواند ادعاهای جدیدی که در حدود قرارنامه داوری نگنجد مطرح کند، مگر آن که مرجع داوری چنین امری را اجازه دهد. مرجع داوری باید چنین تصمیمی را با در نظر گرفتن ماهیت ادعاهای جدید، این که داوری در چه مرحله ای است و دیگر اوضاع و احوال مرتبط اتخاذ کند.

ماده 24-

جلسه مدیریت پرونده و زمان بندی رسیدگی

- 1- در اثنای تنظیم قرارنامه داوری یا در اسرع وقت ممکن پس از آن، مرجع داوری باید
جلسه‌های برای نحوه مدیریت پرونده برگزار کند و درباره ترتیبات مربوط به آیین دادرسی که ممکن است مطابق ماده 22 (2) اتخاذ شود، با طرف‌ها مشورت کند.
- 2- در جریان این جلسه یا در اسرع وقت ممکن پس از آن، مرجع داوری باید برنامه زمان بندی برای رسیدگی داوری بطور کارآمد و موثر را تنظیم نماید. برنامه زمان بندی رسیدگی و هرگونه اصلاحات آن باید برای دیوان و طرف‌ها ارسال شود.
- 3- به منظور تضمین اداره مؤثر دعوا، مرجع داوری، پس از مشورت با طرف‌ها از طریق تشکیل مجدد جلسه مدیریت پرونده یا به طریق دیگر، می‌تواند اقدامات شکلی بیشتری اتخاذ کند یا برنامه زمانی شکلی را اصلاح کند.
- 4- جلسه‌های مدیریت پرونده ممکن است به صورت نشست حضوری، از طریق جلسه ویدیویی، تلفن یا وسایل ارتباطی مشابه برگزار شود. در صورتی که توافقی بین طرف‌ها صورت نگرفته باشد، مرجع داوری شیوه برگزاری جلسه را تعیین خواهد کرد. مرجع داوری می‌تواند از طرف‌ها بخواهد که، پیش از جلسه اداره دعوا، پیشنهادهایی راجع به مدیریت پرونده تقدیم کنند و می‌تواند از طرف‌ها بخواهد که شخصاً یا از طریق یک نماینده داخلی در هر یک از جلسه‌های مدیریت پرونده حاضر شوند.

ماده 25-

تعیین واقعیات مربوط به دعوا

- 1- مرجع داوری باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن، واقعیات مربوط به دعوا را به طریق مناسب تعیین و احراز کند.
- 2- مرجع داوری می‌تواند اظهارات شفاهی شهود، کارشناسان منصوب طرف‌ها یا هر شخص دیگر را با حضور طرف‌ها یا، به شرط این که مراتب صحیحاً به طرف‌ها ابلاغ شده باشد، در غیاب ایشان استماع نماید.

- 3- مرجع داوری می تواند پس از مشورت با طرف ها، یک یا چند کارشناس را منصوب، مأموریت ایشان را معلوم و گزارشات ایشان را دریافت نماید. در صورت درخواست هر یک از طرف ها، باید به طرف ها امکان داده شود که چنین کارشناسی را در جلسه استماع حضوری مورد سؤال قرار دهند.
- 4- مرجع داوری می تواند هر زمان در طول جریان داوری، به هر یک از طرف ها ابلاغ کند که ادله و مستندات اضافی ارائه نماید.
- 5- مرجع داوری می تواند صرفاً بر اساس مدارک کتبی که طرف ها تسلیم کرده اند، نسبت به موضوع دعوا اتخاذ تصمیم کند، مگر این که یکی از طرف ها درخواست جلسه استماع شفاهی کند.

ماده 26-

استماع شفاهی

- 1- در صورتی که یکی از طرفها درخواست کند یا بدون درخواست یکی از طرفها، خود مرجع داوری تصمیم به تشکیل جلسه استماع بگیرد، باید جلسه استماع تشکیل شود. چنانچه قرار است جلسه استماع تشکیل شود، مرجع داوری باید با اعطای مهلت معقول به طرف ها اطلاع دهد که در روز و در محلی که برای جلسه استماع تعیین کرده حاضر شوند. مرجع داوری، می تواند پس از مشورت با طرف ها و بر پایه واقعیات مرتبط و اوضاع و احوال پرونده، تصمیم بگیرد که جلسات استماع به صورت حضوری یا از راه دور به صورت جلسه ویدیویی، با تلفن یا از طریق وسایل ارتباطی مشابه برگزار شود.
- 2- در صورتی که هر یک از طرف ها علی رغم این که مراتب صحیحاً به او ابلاغ شده، از حضور در جلسه استماع بدون عذر موجه خودداری ورزد، مرجع داوری می تواند استماع را برگزار کند و ادامه دهد.
- 3- اداره جلسه استماع تماماً با مرجع داوری است و همه طرف ها حق دارند در آن حضور یابند. اشخاصی که سمت و نقشی در داوری ندارند اجازه حضور در جلسه استماع را ندارند مگر با تأیید مرجع داوری و طرف ها.
- 4- طرف ها می توانند شخصاً یا از طریق نمایندگان مجاز خود در جلسه حاضر شوند. علاوه بر این طرف ها می توانند از دستیار مشاوران خود نیز در جلسه برخوردار باشند.

ماده 27-

ختم رسیدگی و تاریخ تسلیم پیش نویس رأی

در اولین فرصت ممکن پس از آخرین جلسه استماع راجع به مسائلی که باید با رأی گیری درباره آنها تصمیم گیری شود یا پس از ثبت آخرین لوائح مجاز راجع به آن مسائل، مرجع داوری:

الف- ختم رسیدگی را نسبت به مسائلی که باید در رأی تعیین تکلیف شوند اعلام می کند؛ و

ب- تاریخی که برآورد می کند تا آن تاریخ پیش نویس رأی را برای تأیید بر طبق ماده 34 به دیوان تسلیم خواهد کرد به دبیرخانه و طرف ها اعلام خواهد کرد.

پس از ختم رسیدگی، تقدیم لوائح و طرح استدلال جدید یا ارائه ادله جدید نسبت به مسائلی که باید در رأی درباره آنها تصمیم گیری شود انجام نخواهد شد مگر آن که مرجع داوری درخواست کند یا اجازه دهد.

ماده 28-

دستور اقدامات موقت و تأمین

1- جز در مواردی که طرف ها طور دیگری توافق کرده اند، همین که پرونده به مرجع داوری تسلیم شد مرجع داوری می تواند به درخواست هر یک از طرف ها دستور اقدامات موقت یا تأمین را که مناسب تشخیص دهد صادر کند. مرجع داوری می تواند صدور چنین دستوری را موکول به سپردن تأمین مناسب از جانب متقاضی کند. بر حسب این که مرجع داوری کدام را مناسب تشخیص دهد، دستور اقدامات موقت یا تأمین را به صورت دستور که باید مدلل باشد یا به صورت رأی مقرر خواهد کرد.

2- قبل از تسلیم پرونده به مرجع داوری و در صورتی که اوضاع و احوال اقتضا کند، حتی پس از آن طرف ها می توانند جهت اخذ دستور اقدامات موقت یا تأمین به مراجع قضایی صالح مراجعه نمایند. مراجعه هر یک از طرف ها به مراجع قضایی برای درخواست دستور اقدامات موقت یا تأمین از دادگاه یا برای اجرای چنین دستوری که مرجع داوری صادر نموده به منزله نقض موافقت نامه داوری یا عدول از آن نیست و تأثیری در اختیاراتی که برای مرجع داوری مقرر شده نخواهد داشت. تقاضای دستور اقدامات موقت یا تأمین از مقامات قضایی و نیز دستور مقامات مذکور در این مورد باید فوراً به دبیرخانه اطلاع داده شود. دبیرخانه نیز مرجع داوری را مطلع خواهد ساخت.

داور اضطراری

- 1- طرفی که نیاز به دستور موقت فوری یا اقدامات تأمینی داشته باشد که نمی‌توان آنها را تا تشکیل مرجع داوری به تأخیر انداخت («اقدامات اضطراری»)، می‌تواند انجام چنین اقداماتی را بر طبق قواعد داور اضطراری مندرج در ضمیمه 5 تقاضا کند. هر تقاضایی از این دست تنها در صورتی پذیرفته می‌شود که وصول آن به دبیرخانه پیش از آن که پرونده بر طبق ماده 16 به مرجع داوری تحویل داده شود انجام گیرد، خواه طرف متقاضی در آن زمان درخواست داوری خود را تقدیم کرده است یا نه.
- 2- تصمیم داور اضطراری باید در قالب دستور صادر شود. طرف‌ها مکلفند که از هر دستوری که داور اضطراری صادر کند اطاعت کنند.
- 3- دستور داور اضطراری نسبت به هیچ یک از مسائل، موضوعات و اختلافاتی که در دستور درباره آنها تصمیم‌گیری شده برای مرجع داوری لازم‌الرعايه نخواهد بود. مرجع داوری می‌تواند دستور یا هر اصلاحی که داور اضطراری در دستور به عمل آورده را اصلاح، فسخ یا باطل کند.
- 4- مرجع داوری درباره همه درخواست‌ها یا ادعاهای مربوط به جریان رسیدگی داور اضطراری تصمیم خواهد گرفت، از جمله درباره تغییر نحوه تقسیم هزینه‌های داور اضطراری و هرگونه ادعایی که از رعایت یا عدم رعایت دستور ناشی شده یا با آن مرتبط باشد.
- 5- مواد 29(1) - 29(4) و قواعد داور اضطراری مندرج در ضمیمه 5 (که مجموعاً «مقررات داور اضطراری» نامیده می‌شوند) تنها نسبت به طرف‌هایی اعمال خواهد شد که یا موافقت‌نامه داوری منطبق با قواعد را که تقاضا به استناد آن صورت گرفته امضا کرده باشند یا قائم مقام امضاکنندگان باشند.

- 6- در موارد زیر، مقررات داور اضطراری اعمال نخواهد شد:
- الف- موافقت نامه داوری منطبق با قواعد پیش از اول ژانویه 2012 منعقد شده باشد؛
 - ب- طرف ها نسبت به عدم اعمال قواعد داور اضطراری توافق کرده باشند؛
 - ج- موافقت نامه مبنای داوری، ناشی از یک عهدنامه باشد.
- 7- مقررات داور اضطراری در هر زمانی قبل از آن که انجام چنین اقداماتی بر طبق قواعد تقاضا شود و در صورتی که اوضاع و احوال اقتضا کند، و حتی پس از آن، هیچ یک از طرف ها را از مراجعه به مرجع قضایی صالح جهت اخذ دستور اقدامات موقت یا تأمینی باز نمی دارد. مراجعه هر یک از طرف ها به مرجع قضایی صالح برای درخواست چنین اقداماتی به منزله نقض موافقت نامه داوری یا عدول از آن نیست. تقاضای دستور اقدامات موقت یا تأمینی از مقامات قضایی و نیز دستور مقامات مذکور در این مورد باید بدون تأخیر به دبیرخانه اطلاع داده شود.

ماده 30-

رسیدگی فوری

- 1- با توافق به داوری به موجب قواعد، طرف ها موافقت می نمایند که ماده 30 و قواعد رسیدگی فوری که در ضمیمه 6 درج شده است (مجموعاً مقررات رسیدگی فوری) دارای تقدم نسبت به هر شرط مغایر در موافقت نامه داوری باشد.
- 2- مقررات رسیدگی فوری که در ضمیمه 6 درج شده است در صورتی اعمال می شود که:
 - الف- میزان در دعوا از حدی که در ماده 1(2) ضمیمه 6 در زمان مکاتبات ارجاع شده به ماده 1(3) ضمیمه مقرر شده است، تجاوز ننماید؛ یا
 - ب- طرف ها چنین توافق نمایند.

3- مقررات رسیدگی فوری اعمال نخواهد شد در صورتی که:

الف- موافقت نامه داوری به موجب قواعد، قبل از تاریخی که مقررات رسیدگی فوری لازم الاجرا شود، منعقد شده باشد؛

ب- طرف ها موافقت به عدم حاکمیت مقررات رسیدگی فوری کرده باشند؛ یا

ج- دیوان، بنا به درخواست یکی از طرف ها پیش از تشکیل مرجع داوری یا بر اساس اختیار خود، اعمال مقررات رسیدگی فوری در اوضاع و احوال را نامناسب بداند.

ماده 31-

مهلت صدور رأی نهایی

- 1- مرجع داوری باید ظرف شش ماه رأی نهایی خود را صادر کند. این مهلت از تاریخ درج آخرین امضا ذیل قرارنامه داوری توسط مرجع داوری یا توسط هر یک از طرف ها، یا در صورت اجرای ماده 23(3)، از تاریخ ابلاغ تصویب قرارنامه داوری در دیوان که دبیرخانه به مرجع داوری اطلاع داده شروع خواهد شد. دیوان می تواند، بر اساس برنامه زمانی شکلی موضوع ماده 24(2)، مهلت متفاوتی تعیین نماید.
- 2- دیوان می تواند به درخواست مرجع داوری که مدلل باشد یا، در مواردی که لازم بدانند، به تشخیص خود این مهلت را تمدید کند.

ماده 32-

صدور رأی

- 1- در مواردی که مرجع داوری مرکب از بیش از یک داور است، رأی داوری با اکثریت آرا صادر می شود. در صورتی که اکثریت حاصل نشود، رئیس مرجع داوری به تنهایی رأی را صادر می کند.
- 2- رأی داوری باید مستدل و متضمن اسباب و علل حکم باشد.
- 3- مفروض است که رأی در محل داوری و در تاریخ مندرج در ذیل آن صادر شده است.

ماده 33-

رأی مبتنی بر تراضی

اگر پس از تسلیم پرونده به مرجع داوری مطابق ماده 16، طرف ها به سازش دست یابند، به درخواست طرف ها و با موافقت مرجع داوری، سازش به صورت رأی مبتنی بر تراضی ثبت و صادر می شود.

ماده 34-

بررسی رأی داوری توسط دیوان

مرجع داوری باید قبل از امضای رأی، پیش نویس آن را به دیوان تسلیم کند. دیوان می تواند رأی را از نظر شکلی اصلاح نماید و نیز می تواند بدون مداخله در آزادی عمل مرجع داوری در تصمیم گیری و رأی، توجه آن مرجع را به پاره ای نکات ماهوی جلب نماید. مادام که دیوان رأی را از نظر شکلی تأیید نکرده، مرجع داوری نمی تواند اصدار رأی نماید.

ماده 35-

ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی

- 1- پس از این که رأی صادر شد، دبیرخانه متن آن را که توسط مرجع داوری امضا شده به طرف ها ابلاغ می کند، همواره مشروط به این که هزینه های داوری به طور کامل توسط طرف ها یا یکی از ایشان به اتاق پرداخت شده باشد.
- 2- در صورت درخواست، در هر زمان، نسخ اضافی رأی که توسط دبیرکل تصدیق شده در اختیار طرف ها و نه اشخاص دیگر قرار می گیرد.
- 3- به موجب ابلاغی که مطابق ماده 35(1) صورت می گیرد، طرف ها از هر شکل دیگری از ابلاغ یا تودیع رأی توسط مرجع داوری صرف نظر می نمایند.
- 4- نسخه اصل رأی که مطابق قواعد صادر شده نزد دبیرخانه تودیع و نگهداری می شود.
- 5- مرجع داوری و دبیرخانه طرف ها را در پیروی از هرگونه تشریفات شکلی دیگر که لازم باشد مساعدت می نمایند.
- 6- رأی داوری نسبت به طرف ها لازم الاجرا است. با مراجعه به داوری در چارچوب قواعد، طرف ها متعهد می شوند که رأی داوری را بدون تأخیر اجرا نمایند و چنین تلقی می شود که حق اعتراض به رأی را، تا جایی که چنین اسقاطی بتواند معتبر باشد، ساقط کرده اند.

ماده 36-

اصلاح و تفسیر رأی؛ رأی اضافی، نقض رأی

- 1- مرجع داوری می تواند به ابتکار خود هرگونه اشتباه در نگارش، محاسبه یا حروف چینی رأی یا اشتباهات مشابه را اصلاح نماید مشروط به این که اصلاح رأی ظرف 30 روز از تاریخ ابلاغ رأی توسط دبیرخانه مطابق ماده 35(1) جهت تأیید به دیوان اعلام شود.
- 2- درخواست هر طرف برای اصلاح رأی در موارد مذکور در ماده 36(1) و نیز درخواست تفسیر رأی باید ظرف 30 روز از تاریخ وصول رأی به آن طرف، به دبیرخانه تسلیم شود.
- 3- درخواست رأی اضافی (تکمیلی) در مورد ادعاهایی که در جریان داوری مطرح شده اما مرجع داوری نسبت به آن اتخاذ تصمیمی نکرده، باید ظرف 30 روز از تاریخ دریافت رأی توسط متقاضی به دبیرخانه تسلیم شود.
- 4- پس از تسلیم درخواست مطروحه تحت ماده 36(2) و ماده 36(3) به مرجع داوری، این مرجع باید به طرف یا طرفهای دیگر مهلت کوتاهی که در حالت عادی بیش از 30 روز از تاریخ دریافت درخواست مذکور نخواهد بود، بدهد تا نظرات خود را ارائه نمایند. مرجع داوری باید پیش نویس تصمیم خود درباره درخواست را ظرف 30 روز پس از انقضای مهلتی که به طرف یا طرفهای دیگر داده یا ظرف هر مهلت دیگری که احیاناً دیوان تعیین می کند، به دیوان تسلیم کند. تصمیم مرجع داوری در مورد اصلاح یا تفسیر رأی به صورت ضمیمه رأی اصلی صادر می شود و جزئی از آن محسوب می گردد. تصمیم مرجع داوری در مورد بند 3 بالا (رأی اضافی) بصورت رأی اضافی (تکمیلی) خواهد بود. مفاد مواد 32، 34 و 35 حسب مورد نسبت به رأی اصلاحی یا تفسیری نیز اعمال می گردد.
- 5- چنانچه دیوان رأی را جهت اصلاح به مرجع داوری ارجاع کند، مواد 32، 34، 35 و ماده حاضر -36- حسب مورد نسبت به هر الحاقیه یا رأیی که در پیروی از نظر دیوان صادر شود نیز اعمال می گردد. دیوان می تواند هر اقدامی که لازم باشد به عمل آورد تا مرجع داوری را قادر به پیروی از نظر دیوان سازد و نیز می تواند پیش پرداختی برای تأمین حق الزحمه و هزینه های افزوده مرجع داوری و هرگونه هزینه اداری اتاق مقرر سازد.

ماده 37-

پیش پرداخت برای تأمین هزینه های داوری

1- پس از وصول درخواست، دبیرکل از خواهان می خواهد که به منظور تأمین هزینه های داوری

الف- تا مرحله تنظیم قرارنامه داوری یا

ب- هنگامی که مقررات رسیدگی فوری اعمال می شود تا زمان جلسه مدیریت پرونده

مبلغی را به عنوان پیش پرداخت موقت هزینه ها بپردازد. پیش پرداخت موقت پرداخت شده بابت بخشی از سهم خواهان از پیش پرداخت هزینه های تعیین شده توسط دیوان موضوع ماده 37 منظور خواهد شد.

2- به محض امکان، دیوان مبلغ پیش پرداخت هزینه را به میزانی که تخمیناً برای تأمین حق الزحمه و مخارج داوران و نیز هزینه های اداری اتاق و نیز هر مخارج دیگری که اتاق در داوری مطروحه و بابت ادعاهایی که طرف ها به دیوان رجوع کرده اند، کافی باشد تعیین خواهد کرد، به جز ادعاهایی که بر اساس مواد 7 و 8 طرح شده که در خصوص آنها ماده 37(4) اعمال خواهد شد. مبلغ پیش پرداخت هزینه هایی که دیوان بر طبق ماده 37(2) تعیین می کند، بالمناصفه توسط خواهان و خواننده پرداخت خواهد شد.

3- در مواردی که خواننده در چارچوب ماده 5 یا خارج از آن چارچوب ادعای متقابل مطرح کرده، دیوان می تواند پیش پرداخت هزینه ادعا و ادعای متقابل را به صورت جداگانه تعیین کند. در مواردی که دیوان پیش پرداخت هزینه را به صورت جداگانه مقرر می کند، هر یک از طرف ها باید پیش پرداخت مربوط به ادعای خود را بپردازد.

4- وقتی ادعاها بر اساس ماده 7 یا 8 مطرح می شود، دیوان یک یا چند پیش پرداخت مقرر خواهد کرد که پرداخت آنها توسط طرف ها به نحوی خواهد بود که دیوان معین می کند. چنانچه دیوان قبلاً بر اساس این ماده 37 پیش پرداخت هزینه تعیین کرده باشد، پیش پرداخت(های) مقرر شده بر اساس ماده 37(4) جایگزین آن خواهد شد و مبلغ پیش پرداختی که قبلاً هر یک از طرف ها تأدیه کرده بابت سهم او از پیش پرداخت(ها)ی هزینه های تعیین شده توسط دیوان بر طبق همین ماده 37(4) منظور خواهد شد.

- 5- مبلغ پیش پرداخت هزینه ای که دیوان بر طبق ماده 37 مقرر می کند، هر زمان در طول داوری قابل تغییر است. در همه موارد، اگر یک طرف از پرداخت سهم خود خودداری کند، هر یک از طرف های دیگر می توانند سهم او را از پیش پرداخت هزینه ها بپردازند.
- 6- در صورتی که مطالبه پیش پرداخت هزینه ها اجابت نشود، دبیرکل می تواند پس از مشورت با مرجع داوری، به آن مرجع دستور دهد که کار خود را متوقف سازد و ضمناً مهلتی که نباید کمتر از 15 روز باشد برای پیش پرداخت هزینه ها تعیین کند که پس از انقضای آن (در صورت عدم پرداخت) چنین تلقی می شود که ادعاهای مربوط مسترد شده است. اگر طرف مربوط بخواهد به این اقدام اعتراض کند، باید ظرف مهلت مذکور درخواست کند که موضوع توسط دیوان رسیدگی شود. مسترد محسوب شدن ادعا به شرح فوق مانع از این نخواهد بود که طرف مربوط همان ادعا را بعداً طی پرونده جدیدی دوباره مطرح کند.
- 7- اگر یکی از طرف ها نسبت به ادعایی مدعی تهاثر شود، این ادعا نیز در تعیین پیش پرداخت هزینه های داوری به همان صورتی که در مورد ادعای جداگانه عمل می شود به حساب خواهد آمد، از این حیث که این ادعا ممکن است مرجع داوری را ملزم کند که به مسائلی اضافی رسیدگی کند.

ماده 38-

تصمیم گیری در مورد هزینه های داوری

- 1- هزینه های داوری شامل حق الزحمه و هزینه های داوران و هزینه های اداری اتاق که دیوان مطابق معیاری که در تاریخ شروع داوری مورد اجرا بوده تعیین می کند، و نیز حق الزحمه و هزینه های کارشناسانی که مرجع داوری منصوب می نماید و مخارج متعارف حقوقی و غیر حقوقی است که طرف ها در جریان داوری متحمل شده اند.
- 2- دیوان می تواند، در صورتی که با توجه به اوضاع و احوال استثنایی پرونده لازم بداند، حق الزحمه داوران را بیشتر یا کمتر از آنچه با اعمال معیار مربوط به دست می آید تعیین کند.

- 3- در هر زمانی در جریان داوری، مرجع داوری می تواند درباره هزینه ها، صرف نظر از آنچه تعیین آن به عهده دیوان است، تصمیم بگیرد و دستور پرداخت دهد.
- 4- در رأی نهایی باید میزان هزینه های داوری و این که کدام یک از طرف ها باید آن را بپردازد یا هر یک به چه نسبتی باید بپردازند تعیین شود.
- 5- در تصمیم گیری درباره هزینه ها، مرجع داوری می تواند اوضاع و احوالی که مرتبط می داند را در نظر بگیرد، از جمله این که هر کدام از طرف ها تا چه حد در برگزاری داوری به روشی سریع و مقرون به صرفه نقش داشته است.
- 6- در صورت استرداد همه ادعاها یا ختم داوری پیش از صدور رأی نهایی، دیوان باید حق الزحمه ها و هزینه های داوران و هزینه های اداری اتاق را معین کند. اگر طرف ها توافقی درباره چگونگی تقسیم هزینه های داوری یا دیگر مسائل مربوط به هزینه ها نکرده باشند، مرجع داوری باید درباره این مسائل تصمیم گیری کند. اگر در زمان استرداد ادعاها یا ختم داوری، مرجع داوری تشکیل نشده باشد، هر یک از طرف ها می تواند از دیوان بخواهد که نسبت به تشکیل مرجع داوری بر طبق قواعد اقدام کند تا مرجع داوری بتواند نسبت به هزینه ها تصمیم بگیرد.

ماده 39-

تغییر مواعد زمانی

- 1- طرف ها می توانند مهلت ها و مواعد زمانی را که در قواعد مقرر شده با توافق کوتاه تر نمایند. هر گونه توافق در این مورد که بعد از تشکیل مرجع داوری باشد فقط پس از تصویب مرجع داوری مؤثر خواهد بود.
- 2- اگر به نظر دیوان برای این که مرجع داوری یا دیوان بتوانند به مسئولیت های خود طبق قواعد عمل کنند، لازم باشد که مهلت ها و مواعد زمانی که مطابق ماده 39(1) تغییر یافته تمدید شود، دیوان می تواند به ابتکار خود رأساً آنها را تمدید کند.

ماده 40-

اسقاط حق اعتراض

در صورتی که هر یک از طرف ها داوری را بدون اعتراض نسبت به هرگونه تخلف از قواعد یا قواعد دیگری که حاکم بر جریان داوری است یا تخلف از دستوراتی که مرجع داوری صادر کرده یا تخلف از الزامات موافقت نامه داوری در مورد نحوه تشکیل مرجع داوری یا در مورد نحوه انجام داوری ادامه دهد، چنین تلقی می شود که حق اعتراض خود را ساقط کرده است.

ماده 41-

تحدید مسئولیت

داوران، هر شخص منصوب از سوی مرجع داوری، داور اضطراری، دیوان و اعضای آن، اتاق و کارکنان آن، و کمیته ها و گروه های ملی اتاق و کارکنان و نمایندگان آنها در قبال هر گونه فعل یا ترک فعل در رابطه با داوری در مقابل هیچ شخصی مسئولیتی ندارند، جز در حدودی که تحدید مسئولیت به موجب قانون حاکم ممنوع باشد.

ماده 42-**قاعده کلی**

در کلیه موضوعاتی که صریحاً در این قواعد پیش بینی نشده، دیوان و مرجع داوری مربوط مطابق روح قواعد عمل می کنند و کلیه مساعی را برای اطمینان از این که رأی داوری قانوناً قابل اجراست به کار خواهند بست.

ماده 43-**قانون حاکم و حل و فصل اختلافات**

هرگونه ادعا ناشی از یا در رابطه با مدیریت جریان داوری توسط دیوان و تحت این قواعد داوری، مشمول قوانین فرانسه است و به دادگاه قضایی پاریس (Tribunal Judiciaire de Paris) در فرانسه ارجاع میشود که صلاحیت انحصاری خواهد داشت.

ماده 1-

وظیفه دیوان

- 1- وظیفه دیوان بین المللی داوری اتاق بازرگانی بین المللی («دیوان») عبارت است از اطمینان از اجرای قواعد داوری ICC («اتاق»)، و برای این منظور از کلیه اختیارات لازم برخوردار است.
- 2- دیوان یک نهاد خودگردان است که وظایف خود را با استقلال کامل از اتاق و ارکان آن انجام می دهد.
- 3- اعضای دیوان مستقل از کمیته ها و گروه های ملی اتاق می باشند.

ماده 2-

ترکیب دیوان

دیوان تشکیل می شود از یک نفر رئیس، نواب رئیس و اعضای اصلی و علی البدل (که جمعاً اعضای دیوان نامیده می شوند). دیوان، در انجام وظایف محوله از کمک های دبیرخانه دیوان برخوردار خواهد بود.

ماده 3-

نصب اعضای دیوان

- 1- رئیس دیوان توسط شورای جهانی اتاق و با توصیه هیأت اجرایی اتاق بر اساس پیشنهاد کمیته-ای مستقل مرکب از فعالان برجسته و شاخص در حوزه داوری، تعیین می شود.
- 2- نواب رئیس با پیشنهاد رییس دیوان و توسط شورای جهانی اتاق از بین اعضای دیوان یا از بیرون منصوب می شوند. رئیس و نواب رئیس دیوان، دفتر دیوان را تشکیل می دهند.

- 3- اعضای دیوان بر اساس پیشنهاد کمیته یا گروه ملی مربوط، توسط شورای جهانی اتاق منصوب می شوند و هر کمیته یا گروه ملی یک نفر عضو در دیوان خواهد داشت. شورای جهانی اتاق می تواند با پیشنهاد رئیس، اعضای علی البدل نیز منصوب کند.
- 4- شورای جهانی اتاق می تواند با پیشنهاد رئیس برای کشورها و سرزمین هایی که در آنها:
- الف- کمیته یا گروه ملی وجود ندارند، یا
- ب- کمیته یا گروه ملی معلق است عضو اصلی یا علی البدل دیوان منصوب نماید.
- 5- مدت مأموریت اعضای دیوان از جمله از حیث مفاد این بند، رئیس و نواب رئیس، سه سال است و یک بار قابل تمدید است. در صورتی که عضو در موقعیتی نباشد که انجام وظیفه نماید، جانشین او برای بقیه مدت مذکور توسط شورای جهانی منصوب خواهد شد.
- 6- هیچ یک از اعضای دیوان نباید بیش از دو دوره متوالی در عضویت دیوان باشد مگر اینکه شورای جهانی با توصیه رییس دیوان طور دیگری تصمیم بگیرد، بویژه در صورتی که عضو مربوط برای انتخاب بعنوان نایب رییس پیشنهاد شده باشد.

ماده 4-

کمیته های دیوان

- 1- جز در مواردی که در مواد (1)5، 6 و 7 این ضمیمه مقرر شده، دیوان وظایف خود را با تشکیل کمیته های مرکب از سه نفر اعضا انجام دهد.
- 2- کمیته های مذکور مرکب از یک نفر رییس کمیته و دو نفر عضو خواهد بود.

ماده 5-

کمیته خاص

- 1- دیوان می تواند وظایف خود در موارد زیر را با تشکیل کمیته های خاص انجام دهد:
 - الف- اتخاذ تصمیم مطابق ماده 14 و ماده 15(2) قواعد،
 - ب- بررسی پیش نویس رای داوری که همراه نظر مخالف باشد،
 - ج- بررسی پیش نویس رای داوری در مواردی که یکی از طرف ها یا هر دو یک واحد دولتی میباشند یا ممکن است دولتی باشند،
 - د- اتخاذ تصمیم در اموری که توسط کمیته معمولی به کمیته خاص ارجاع شده و کمیته معمولی در مورد آن به تصمیم نرسیده یا ترجیح داده که از اتخاذ تصمیم خودداری نماید، همراه با پیشنهاداتی که مناسب بدانند، یا
 - ه- به درخواست رییس دیوان.
- 2- کمیته های مذکور مرکب از یک نفر رییس کمیته و حداقل شش نفر عضو خواهد بود.

ماده 6-

کمیته یک نفره

- دیوان می تواند بررسی پیش نویس آرای داوری را که طبق مقررات رسیدگی فوری (Expedited Procedure Provisions) صادر شده، در کمیته یک نفری انجام دهد.

ماده 7-

هیئت عمومی دیوان

- 1- جلسه هیئت عمومی دیوان در اثنای جلسه کاری سالانه دیوان تشکیل خواهد شد. رییس دیوان نیز هر زمان می تواند جلسه عمومی دیوان را تشکیل دهد.
- 2- هیئت عمومی دیوان می تواند در خصوص موارد مقرر در مواد 4(1)، 5(1) و 6 این ضمیمه تصمیم بگیرد.
- 3- هیئت عمومی مرکب است از رییس، نواب رییس و کلیه اعضای دیوان که بپذیرند در جلسه حضور یابند و در جلسه حاضر شوند.

ماده 8-**محرمانگی**

کار دیوان محرمانه است و کلیه کسانی که تحت هر عنوانی در کار دیوان مشارکت دارند، موظفند محرمانه بودن آن را رعایت کنند. مقررات راجع به کسانی که می توانند در جلسات دیوان و کمیته های آن مشارکت کنند و کسانی که حق دسترسی به مطالبی که به دیوان یا دبیرخانه تسلیم می شود دارند، توسط دیوان وضع خواهد شد.

ماده 9-**اصلاح قواعد داوری**

هرگونه پیشنهاد دیوان در مورد اصلاح قواعد قبل از این که جهت تصویب به هیأت اجرایی تسلیم شود به کمیسیون داوری ارجاع خواهد شد. با این حال دیوان می تواند به منظور تطبیق با پیشرفت های فناوری اطلاعات، پیشنهاد اصلاح یا تکمیل مفاد ماده 3 قواعد یا دیگر مقررات مرتبط در قواعد را مطرح کند بدون آن که آن را به کمیسیون ارجاع نماید.

ماده 10-

مفروض است که تصمیمات دیوان، در پاریس فرانسه اتخاذ شده است.

ماده 1-

محرمانه بودن کار دیوان بین المللی داوری

- 1- در این ضمیمه، اعضای دیوان شامل رئیس و نواب رئیس دیوان نیز می شوند.
- 2- فقط اعضای دیوان و دبیرخانه حق شرکت در جلسات دیوان را دارند.
- 3- در موارد استثنایی، رئیس دیوان می تواند از سایر اشخاص نیز دعوت کند در جلسات شرکت نمایند. این قبیل اشخاص باید محرمانه بودن کار دیوان را رعایت کنند.
- 4- مدارکی که به دیوان تسلیم می شود یا ضمن رسیدگی های دیوان توسط دیوان یا دبیرخانه تهیه و تنظیم می گردد، فقط برای اعضای دیوان، دبیرخانه و نیز اشخاصی که اجازه یافته اند در جلسات دیوان حضور یابند ارسال می شود.
- 5- رئیس یا دبیرکل دیوان می توانند به پژوهشگرانی که به کارهای دانشگاهی در زمینه حقوق تجارت بین الملل اشتغال دارند اجازه دهند از آرای داوری و سایر مدارکی که جنبه عمومی دارند مطلع شوند، به استثنای لوایح، یادداشت ها، اظهارات و مدارکی که طرف ها در چارچوب جریان داوری ارائه کرده اند.
- 6- اجازه دسترسی به آرا و مدارک، موقوف به آن است که استفاده کننده تعهد نماید ماهیت محرمانه مدارکی که در اختیار او قرار می گیرد را رعایت خواهد کرد و از نشر هر مطلبی بر پایه اطلاعات مندرج در آنها قبل از اخذ مجوز از دبیرکل دیوان خودداری خواهد نمود.
- 7- در هر یک از پرونده های داوری که تحت قواعد تشکیل می شود، دبیرخانه متن آرا، قرارنامه های داوری و تصمیمات دیوان و نیز نسخه ای از مکاتبات مربوط را در آرشیو دیوان نگهداری خواهد کرد.
- 8- کلیه مدارک، مراسلات یا مکاتبات طرف ها یا داوران در پرونده ها را می توان امحا کرد، مگر این که یکی از طرف ها یا یکی از داوران کتباً استرداد آن مدارک، مراسلات یا مکاتبات را درخواست نماید. تمامی هزینه ها و مخارج استرداد مدارک بر عهده طرف یا داور متقاضی است.

ماده 2-

شرکت اعضای دیوان بین المللی داوری در داوری های اتاق

- 1- رئیس و اعضای دبیرخانه دیوان نمی توانند در داوری های اتاق به عنوان داور یا وکیل وارد شوند.
- 2- دیوان نباید نواب رئیس یا اعضای دیوان را به عنوان داور منصوب کند، اما پیشنهاد ایشان به عنوان داور توسط یک یا چند طرف از طرف های دعوا یا به موجب هر گونه ترتیبات دیگری که طرف ها درباره آن توافق کرده اند بلامانع است، مشروط به این که مورد تأیید دیوان قرار گیرد.
- 3- در صورتی که رئیس، نایب رئیس یا هر یک از اعضای دیوان یا دبیرخانه تحت هر عنوان در پرونده های مطروحه نزد دیوان مداخله ای داشته باشند، باید پس از اطلاع از موضوع مراتب را به دبیرکل دیوان اطلاع دهند.
- 4- افراد مذکور در بند بالا در زمانی که موضوع مربوط در دیوان در حال رسیدگی است، نمی توانند در جلسه دیوان حاضر باشند و در بحث ها و تصمیمات دیوان شرکت کنند.
- 5- افراد مذکور در بند 3 حق دریافت هیچ یک از مدارک یا اطلاعات اساسی راجع به پرونده ای را که در آن مداخله دارند نخواهند داشت.

ماده 3-

رابطه بین اعضای دیوان و کمیته ها و گروه های ملی اتاق

- 1- اعضای دیوان، به موجب سمتی که دارند، مستقل از کمیته یا گروه ملی هستند که آنها را برای انتصاب توسط شورای جهانی اتاق پیشنهاد کرده است.
- 2- علاوه بر این، اعضای دیوان مکلف اند هرگونه اطلاعات مربوط به پرونده ها را که به لحاظ سمت خود به عنوان عضو دیوان از آنها مطلع می شوند در برابر کمیته یا گروه ملی خود محرمانه تلقی نمایند مگر در مواردی که رئیس دیوان، یکی از نواب رئیس که مآذون از طرف رئیس باشد، یا دبیرخانه از ایشان خواسته باشد که اطلاعات خاصی را به کمیته ها یا گروه های ملی خود اطلاع دهند.

ماده 4-

تشکیل، حد نصاب و اتخاذ تصمیم در کمیته دیوان

- 1- اعضای کمیته های دیوان، کمیته های خاص و کمیته های یک نفره توسط رئیس دیوان و از بین نواب رئیس یا سایر اعضای دیوان منصوب می شوند. در غیاب رئیس یا در صورتی که رئیس قادر به انجام وظیفه نباشد، به درخواست دبیر کل یا معاون دبیر کل توسط یکی از نواب رئیس منصوب می شوند.
- 2- رئیس کمیته های دیوان یا کمیته های خاص هر زمان می توانند جلسات کمیته ها را تشکیل دهند.
- 3- رئیس دیوان به عنوان رئیس کمیته، کمیته خاص یا جلسه عمومی کمیته عمل می کند. نایب رئیس دیوان نیز می تواند: الف- به درخواست رئیس دیوان یا ب- در غیاب رئیس یا در صورتی که رئیس قادر به انجام وظیفه نباشد، به درخواست دبیر کل یا معاون دبیر کل دیوان به عنوان رئیس کمیته، یا رئیس کمیته خاص و یا رئیس جلسه عمومی کمیته عمل نماید. در شرایط استثنایی، یکی دیگر از اعضای دیوان می تواند با رعایت ترتیب بالا، ریاست کمیته یا کمیته خاص را به عهده بگیرد.
- 4- رئیس دیوان، نایب رئیس و نیز هر یک از اعضای دیوان می تواند به عنوان عضو کمیته یک نفره عمل کند و آن را تشکیل دهد.
- 5- تصمیمات متخذه در کمیته های دیوان، کمیته های خاص و کمیته های یک نفره باید به یکی از جلسات بعدی دیوان گزارش شود.
- 6- شور در صورتی معتبر است که:
الف- در کمیته حداقل دو نفر از اعضای کمیته حاضر باشند،
ب- در کمیته خاص و در جلسه عمومی حداقل شش عضو و رئیس یا نایب رئیس منتخب حاضر باشند.

- 7- تصمیمات کمیته ها به اتفاق آرا اتخاذ می شود. در صورتی که کمیته نتواند به اتفاق آراء تصمیم گیری نماید یا ترجیح دهد که در خصوص موضوع تصمیم نگیرد، موضوع را همراه با پیشنهاد مناسب به کمیته خاص ارجاع می دهد.
- 8- تصمیم گیری در کمیته های خاص و در هیئت عمومی با اکثریت آراء معتبر است و در صورتی که اکثریت حاصل نشود رای رییس یا نایب رییس، حسب مورد، قاطع خواهد بود.

ماده 5-

اعلام دلایل تصمیم

- 1- دیوان بنا به درخواست هر یک از طرفین، دلایل تصمیم خود تحت مواد 6(4)، 10، 12(8)، 12(9)، 14 و 15(2) را اعلام می نماید.
- 2- درخواست اعلام دلایل تصمیم در هر مورد باید قبل از اتخاذ تصمیم مورد تقاضا، تسلیم شود. در مورد تصمیمات موضوع ماده 15(2) طرف متقاضی باید زمانی که از وی خواسته می شود مطابق ماده 15(3) در خصوص موضوع اظهار نظر کند، درخواست خود را به دیوان تسلیم نماید.
- 3- در موارد استثنایی، دیوان می تواند تصمیم بگیرد که دلایل تصمیم خود در هر یک از موارد بالا را اعلام نکند.

ماده 6-

دبیرخانه دیوان

- 1- در غیاب دبیرکل یا به درخواست او، معاون دبیرکل یا مشاور کل دیوان اختیار ارجاع امور به دیوان، تأیید داوران، تصدیق نسخ رأی، مطالبه پیش پرداخت موقت و تقسیط آن را که به ترتیب در مواد 6(3)، 13(2)، 35(2) و 37(1) قواعد و ماده 1(6) ضمیمه سه قواعد آمده است و نیز اختیار اتخاذ اقدامات مقرر در ماده 37(6) را خواهد داشت.

- 2- دبیرخانه می تواند با تأیید دیوان، یادداشت های لازم و سایر مدارک را جهت اطلاع طرف ها و داوران یا در صورت لزوم جهت اداره صحیح جریان داوری صادر کند.
- 3- دفاتر دبیرخانه می تواند خارج از مقر اتاق دایر شود. دبیرخانه فهرستی از دفاتر معین شده توسط دبیرکل نگهداری خواهد کرد. تقدیم درخواست داوری به دبیرخانه می تواند در هر یک از دفاتر آن صورت گیرد، و وظایفی که طبق قواعد بر عهده دبیرخانه است می تواند در هر یک از دفاتر آن طبق دستورات دبیرکل، معاون دبیرکل یا مشاور کل دیوان انجام شود.

ماده 7-

بررسی رأی داوری

دیوان هنگام بررسی پیش نویس رأی داوری مطابق ماده 34 قواعد، الزامات قوانین آمره کشور محل داوری را تا جایی که عملی باشد مورد توجه قرار می دهد.

ماده 1-

پیش پرداخت هزینه ها

- 1- درخواست شروع داوری در چارچوب این قواعد باید با پرداخت مبلغ 5000 دلار ایالات متحده [از این پس: دلار (م.)] به عنوان حق ثبت همراه باشد. این مبلغ قابل استرداد نیست و به حساب سهم خواهان بابت پیش پرداخت هزینه ها منظور می شود.
- 2- پیش پرداخت موقت که دبیرکل مطابق ماده 37(1) قواعد تعیین می نماید در شرایط عادی نباید بیشتر از مبلغی باشد که از جمع هزینه های اداری اتاق، حداقل حق الزحمه داوران (مطابق جدول ذیل) که بر اساس مبلغ ادعا محاسبه می شود، و مخارج تخمینی قابل استرداد مرجع داوری که برای تنظیم قرارنامه داوری یا برگزاری جلسه مدیریت پرونده متحمل می شود به دست می آید. در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نباشد، پیش پرداخت موقت به تشخیص دبیرخانه تعیین می شود. پرداخت این مبلغ توسط خواهان بابت سهم او از هزینه ها که بعداً دیوان تعیین خواهد نمود منظور می شود.
- 3- عموماً مرجع داوری مطابق ماده 37(6) قواعد، فقط درباره آن قسمت از ادعا یا ادعای متقابل رسیدگی می کند که تمامی پیش پرداخت هزینه آنها پرداخت شده باشد.
- 4- پیش پرداخت هزینه ای که دیوان مطابق ماده 37(2) یا 37(4) قواعد تعیین می کند شامل حق الزحمه داور یا داوران، سایر مخارج داوران در ارتباط با داوری، و نیز هزینه های اداری اتاق می باشد.
- 5- هر طرف باید سهم خود از کل پیش پرداخت هزینه را نقداً پرداخت نماید. اما اگر سهم یک طرف از پیش پرداخت هزینه بیش از 500.000 دلار («مبلغ آستانه») شود، می تواند برای مبالغ اضافی ضمانت نامه بانکی بدهد. دیوان می تواند در هر زمانی مبلغ آستانه را به صلاحدید خود تغییر دهد.
- 6- دبیرکل می تواند اجازه دهد که مبلغ پیش پرداخت یا سهم یکی از طرف ها از آن مبلغ به نحو اقساط پرداخت شود، مشروط به رعایت شرایطی که دیوان مقتضی بداند.

- 7- طرفی که تمام سهم خود از پیش پرداخت هزینه که دیوان مطابق ماده 37(5) قواعد تعیین نموده را پرداخته، می تواند برای آن بخش از پیش پرداخت که به عهده طرف دیگر بوده ولی نپرداخته ضمانت نامه بانکی بدهد.
- 8- هرگاه دیوان مطابق ماده 37(3) قواعد، هزینه ها را به صورت جداگانه تعیین کرده باشد، دبیرخانه از هر طرف خواهد خواست که مبلغ مربوط به ادعای خود را پرداخت کند.
- 9- هرگاه در نتیجه تعیین پیش پرداخت هزینه به صورت جداگانه، پیش پرداخت مربوط به ادعاهای هر یک از طرف ها بیش از نصف پیش پرداخت کلی شود که قبلاً برای مجموع ادعاها (ادعاهای مورد بحث و ادعاهای متقابل که اکنون برای آنها پیش پرداخت جداگانه تعیین شده) تعیین شده بود، طرف مربوط می تواند برای مازاد از نصف کل هزینه ها ضمانت نامه بانکی بدهد. در صورتی که مبلغ هزینه ها که به صورت جداگانه تعیین شده متعاقباً افزایش یابد، حداقل نصف مبلغ اضافه شده باید به صورت نقد پرداخت شود.
- 10- دبیرخانه شرایط ضمانت نامه بانکی که طرف ها می توانند مطابق مقررات بالا ارائه کنند را تعیین خواهد نمود.
- 11- چنان که در ماده 37(5) قواعد مقرر شده، مبلغ پیش پرداخت هزینه ها هر زمان در طول جریان داوری، به ویژه با توجه به نوسان مبالغ موضوع ادعا، تغییر در تخمین مخارج داوران، یا روند دشواری یا پیچیدگی جریان داوری، قابل تعدیل است.
- 12- برای آن که کارشناسی در مواردی که توسط مرجع داوری مقرر شده، آغاز شود، طرف ها یا یکی از ایشان باید پیش پرداخت هزینه ای که مرجع داوری تعیین می کند و برای تأمین حق الزحمه و هزینه تخمینی کارشناس کافی باشد پرداخت نماید. مرجع داوری موظف است که از پرداخت حق الزحمه و هزینه های کارشناسی توسط طرف ها اطمینان حاصل کند.
- 13- به مبالغ تأدیه شده به عنوان پیش پرداخت هزینه، بهره به نفع طرف ها یا داور تعلق نمی گیرد.

ماده 2-

مخارج و حق الزحمه

- 1- دیوان با رعایت ماده 38(2) قواعد، حق الزحمه داور را مطابق جدول ذیل یا، در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نباشد، به تشخیص خود تعیین خواهد نمود.
- 2- در تعیین حق الزحمه داور، دیوان مهارت و کارایی داور، وقت صرف شده، سرعت رسیدگی، پیچیدگی دعوا و تسلیم به موقع پیش نویس رأی را برای دست یافتن به مبلغ مناسب در چارچوب مقرر در جدول ذیل یا، در موارد استثنایی (موضوع ماده 38(2) قواعد)، به مبلغی بیش از ارقام مذکور در نظر خواهد گرفت.
- 3- هرگاه موضوعی به بیش از یک داور ارجاع شود، دیوان اختیار دارد به تشخیص خود کل مبلغ حق الزحمه را حداکثر تا مبلغی که در شرایط عادی بیش از سه برابر حق الزحمه داور منفرد نخواهد بود افزایش دهد.
- 4- حق الزحمه و هزینه های داوران منحصراً توسط دیوان و به نحوی که در قواعد مقرر شده تعیین می شود. توافق جداگانه بین طرف ها و داوران در مورد حق الزحمه معارض با قواعد است.
- 5- دیوان هزینه های اداری اتاق را در هر پرونده بر طبق جدول ذیل یا، در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نشده باشد، بر حسب تشخیص خود تعیین می نماید. دیوان می تواند در اوضاع و احوال استثنایی هزینه های اداری را به مبلغ کمتر یا بیشتر از ارقام حاصل از اعمال جدول ذیل تعیین کند، مشروط به این که در شرایط عادی بیش از حداکثر مبلغ مذکور در جدول نشود.
- 6- در هر زمانی در طول داوری، دیوان می تواند پرداخت بخشی از هزینه های اداری اتاق را به نسبت خدماتی که دیوان و دبیرخانه تا آن زمان انجام داده اند مطالبه کند.
- 7- دیوان می تواند تعلیق پرونده که طرف ها درخواست کرده اند، یا یکی از طرف ها درخواست کرده بدون آن که دیگری مخالفت کند، را مشروط به پرداخت هزینه اداری علاوه بر آنچه در جدول هزینه های اداری مقرر شده، نماید.

- 8- در صورتی که داوری قبل از صدور حکم نهایی خاتمه پذیرد، دیوان حق الزحمه و مخارج داوران و هزینه های اداری اتاق را به تشخیص خود با در نظر گرفتن مراحل رسیدگی که طی شده و نیز با توجه به سایر اوضاع و احوال تعیین می کند.
- 9- هر مبلغی که طرف ها به عنوان پیش پرداخت هزینه ها مازاد بر آنچه دیوان به عنوان هزینه داوری تعیین کرده پرداخته باشند، با در نظر گرفتن مبلغ پرداخت شده به طرف ها مسترد خواهد شد.
- 10- در صورت درخواست اصلاح یا تفسیر رأی مطابق ماده 36(2) و یا 36(3) قواعد یا در صورت نقض رأی مطابق ماده 36(5)، دیوان می تواند مبلغ پیش پرداختی که برای تأمین حق الزحمه و هزینه های اضافی مرجع داوری و هزینه های اداری اضافی اتاق کافی باشد تعیین کند و می تواند تسلیم درخواست مزبور به مرجع داوری را موکول به پرداخت کامل و نقدی این مبلغ به اتاق کند. دیوان هنگام بررسی و تصویب تصمیم مرجع داوری به تشخیص خود هزینه های مربوط به رسیدگی متعاقب درخواست اصلاح یا تفسیر یا متعاقب نقض، که شامل حق الزحمه احتمالی داور و هزینه های اداری اتاق می شود، را تعیین خواهد کرد.
- 11- دبیرخانه می تواند پرداخت هزینه های اداری علاوه بر آنچه در جدول هزینه های اداری مقرر شده را به جهت هزینه هایی که در ارتباط با درخواست موضوع ماده 35(5) قواعد عارض شده مطالبه کند.
- 12- در صورتی که قبل از داوری به سازش بر اساس قواعد ADR اتاق مراجعه شده باشد، نصف هزینه های اداری اتاق که برای رسیدگی ADR پرداخت شده به حساب هزینه های اداری اتاق برای داوری منظور خواهد شد.
- 13- مبالغ پرداختی به داوران شامل مالیات بر ارزش افزوده یا سایر مالیات ها و حقوق و عوارض دیگری که به حق الزحمه داور تعلق می گیرد، نخواهد بود. طرف ها وظیفه دارند این نوع مالیات و عوارض را نیز بپردازند، اما بازپرداخت این مبالغ موضوعی است منحصراً بین داوران و طرف ها.

14- هزینه های اداری اتاق شامل مالیات بر ارزش افزوده، مالیات، عوارض یا سایر مخارج مشابه نیست. و مالیات بر ارزش افزوده، مالیات، عوارض یا سایر مخارج مشابه ممکن است با نرخ جاری به آن افزوده شود. طرفین مکلفند این قبیل هزینه ها را بر اساس صورتحسابی که اتاق صادر می کند،پردازند.

ماده 3-

جدول هزینه های اداری و حق الزحمه داوران

- 1- جدول هزینه های اداری و حق الزحمه که ذیلاً مقرر شده از تاریخ اول ژانویه 2017 نسبت به کلیه داورى هایی که در آن تاریخ یا بعد از آن شروع شوند اجرا خواهد شد صرف نظر از این که کدام قواعد اتاق حاکم بر داورى باشد.
- 2- برای محاسبه هزینه های اداری اتاق و حق الزحمه داوران در هر پرونده، مبالغی که از تطبیق اجزای مختلف خواسته دعوا با ردیف های جدول زیر به دست می آید باید با یکدیگر جمع شوند، مگر این که مبلغ ادعا بیش از 500 میلیون دلار باشد که در این صورت هزینه های اداری اتاق به طور مقطوع 150.000 دلار خواهد بود.
- 3- جدول هزینه های اداری و حق الزحمه برای رسیدگی های فوری که ذیلاً مقرر شده از تاریخ اول مارس 2017 نسبت به کلیه داورى هایی که در آن تاریخ یا بعد از آن شروع شوند اجرا خواهد شد صرف نظر از این که کدام قواعد اتاق حاکم بر داورى باشد. هر زمان که طرف ها بر رسیدگی فوری مطابق با بند ب ماده 30(2) توافق نمایند جدول هزینه های رسیدگی فوری اعمال خواهد شد.
- 4- تمام مبالغ تعیین شده توسط دیوان یا بر اساس هر یک از ضمیمه های قواعد به دلار پرداخت خواهد شد جز در مواردی که قانون آن را ممنوع کرده باشد یا خلاف آن توسط دیوان مقرر شده باشد، که در این صورت اتاق می تواند معیار متفاوت و ترتیب دیگری برای حق الزحمه بر اساس واحد پولی دیگر اعمال کند.

جدول هزینه های اداری و حق الزحمه داور

ب- حق الزحمه داور:

خواسته دعوا (به دلار)	حق الزحمه**	حد اقل	حداکثر
تا 50,000	3,000 دلار	3,000	18/0200%
از 50,001 تا 100,000	2,650%	2,650	13.5680%
از 100,001 تا 200,000	1,4310%	1,431	7.6850%
از 200,001 تا 500,000	1.3670%	1,367	6.8370%
از 500,001 تا 1,000,000	0.9540%	954	4.0280%
از 1,000,001 تا 2,000,000	0.6890%	689	3.6040%
از 2,000,001 تا 5,000,000	0.3750%	375	1.3910%
از 5,000,001 تا 10,000,000	0.1280%	128	0.9100%
از 10,000,001 تا 30,000,000	0.0640%	64	0.2410%
از 30,000,001 تا 50,000,000	0.0590%	59	0.2280%
از 50,000,001 تا 80,000,000	0.0330%	33	0.1570%
از 80,000,001 تا 100,000,000	0.0210%	21	0.1150%
از 100,000,001 تا 500,000,000	0.0110%	11	0.0580%
بیش از 500,000,000	0.0100%	10	0.0400%

** صرفاً به عنوان نمونه، جدول صفحه 62 میزان حق الزحمه-های حاصل از محاسبه معیارهای بالا را بر حسب دلار نشان می دهد.

الف- هزینه های اداری:

مبلغ موضوع دعوا (به دلار)	هزینه های اداری*	حد اقل	حداکثر
تا 50,000	5,000 دلار	5,000	1/53%
از 50,001 تا 100,000	2,72%	2,720	2/72%
از 100,001 تا 200,000	2/25%	2,250	2/25%
از 200,001 تا 500,000	1/62%	1,620	1/62%
از 500,001 تا 1,000,000	0/788%	788	0/788%
از 1,000,001 تا 2,000,000	0/46%	460	0/46%
از 2,000,001 تا 5,000,000	0/25%	250	0/25%
از 5,000,001 تا 10,000,000	0/10%	100	0/10%
از 10,000,001 تا 30,000,000	0/09%	90	0/09%
از 30,000,001 تا 50,000,000	0/01%	10	0/01%
از 50,000,001 تا 80,000,000	0/0123%	123	0/0123%
بیش از 80,000,000	150,000 دلار	150,000	0/0123%

* مبالغ بدون مالیات بر ارزش افزوده است. صرفاً به عنوان نمونه، جدول صفحه 61 هزینه های اداری حاصل از محاسبه معیارهای بالا را بر حسب دلار نشان می دهد.

نمونه محاسبه هزینه های اداری

*الف- هزینه های اداری		خواستہ دعوا	
	(به دلار)		(به دلار)
	5,000 دلار		50,000 تا
	50,000 از مآخذ مازاد بر 1/53% + 5,000		100,000 تا 50,001 از
	100,000 از مآخذ مازاد بر 2/72% + 5,765		200,000 تا 100,001 از
	200,000 از مآخذ مازاد بر 2/25% + 8,485		500,000 تا 200,001 از
	500,000 از مآخذ مازاد بر 1/62% + 15,235		1,000,000 تا 500,001 از
	1,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/788% + 23,335		2,000,000 تا 1,000,001 از
	2,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/46% + 31,215		5,000,000 تا 2,000,001 از
	5,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/25% + 45,015		10,000,000 تا 5,000,001 از
	10,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/10% + 57,515		30,000,000 تا 10,000,001 از
	30,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/09% + 77,515		50,000,000 تا 30,000,001 از
	50,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/01% + 95,515		80,000,000 تا 50,000,001 از
	80,000,000 از مآخذ مازاد بر 0/0123% + 98,515		500,000,000 تا 80,000,001 از
	150,000 دلار		بیش از 500,000,000

* مبالغ بدون مالیات بر ارزش افزوده است. به صفحه 60 .

نمونه محاسبه حق الزحمه داور

خواسته دعوای		حق الزحمه داور	
(به دلار)	حداقل	(به دلار)	حداکثر
تا 50,000	3,000 دلار	18/0200%	خواسته دعوای
از 50,000 تا 100,000	+3,000	2/6500%	از مأخذ مازاد بر 50,000
از 100,000 تا 200,000	+4,325	1/4310%	از مأخذ مازاد بر 100,000
از 200,000 تا 500,000	+5,756	1/3670%	از مأخذ مازاد بر 200,000
از 500,000 تا 1,000,000	+9,857	0/9540%	از مأخذ مازاد بر 500,000
از 1,000,000 تا 2,000,000	+14,627	0/6890%	از مأخذ مازاد بر 1,000,000
از 2,000,000 تا 5,000,000	+21,517	0/3750%	از مأخذ مازاد بر 2,000,000
از 5,000,000 تا 10,000,000	+32,767	0/1280%	از مأخذ مازاد بر 5,000,000
از 10,000,000 تا 30,000,000	+39,167	0/0640%	از مأخذ مازاد بر 10,000,000
از 30,000,000 تا 50,000,000	+51,967	0/0590%	از مأخذ مازاد بر 30,000,000
از 50,000,000 تا 80,000,000	+63,767	0/0330%	از مأخذ مازاد بر 50,000,000
از 80,000,000 تا 100,000,000	+73,667	0/0210%	از مأخذ مازاد بر 80,000,000
از 100,000,000 تا 500,000,000	+77,867	0/0110%	از مأخذ مازاد بر 100,000,000
بیش از 500,000,000	+121,867	0/0100%	از مأخذ مازاد بر 500,000,000
		0/0400%	از مأخذ مازاد بر 500,000,000
		+583,300	

** به صفحه 60 مراجعه شود.

جدول هزینه های اداری و حق الزحمه داور برای رسیدگی فوری

ب- حق الزحمه داور:	
حداکثر	حداقل
14/4160%	2.400 دلار
10/8544%	2/1200%
6/1480%	1/1448%
5/4696%	1/0936%
3/2224%	0/7632%
2/8832%	0/5512%
1/1128%	0/3000%
0/7280%	0/1024%
0/1928%	0/0512%
0/1824%	0/0472%
0/1256%	0/0264%
0/0920%	0/0168%
0/0464%	0/0088%
0/0320%	0/0080%

خواسته دعوا (به دلار)

تا 50.000

تا 100.000

تا 200.000

تا 500.000

تا 1.000.000

تا 2.000.000

تا 5.000.000

تا 10.000.000

تا 30.000.000

تا 50.000.000

تا 80.000.000

تا 100.000.000

تا 500.000.000

بیش از 500.000.000

** صرفاً به عنوان نمونه، جدول صفحه 65 محدوده مبلغ حق الزحمه حاصل از محاسبه معیارهای بالا را بر حسب دلار نشان می دهد.

الف- هزینه های اداری:	
حداکثر	حداقل
0/788%	0/46%
0/25%	0/10%
0/09%	0/01%
0/0123%	0/0123%

خواسته دعوا (به دلار)

تا 50.000

تا 100.000

تا 200.000

تا 500.000

تا 1.000.000

تا 2.000.000

تا 5.000.000

تا 10.000.000

تا 30.000.000

تا 50.000.000

تا 80.000.000

تا 500.000.000

بیش از 500.000.000

* مبلغ بدون مالیات بر ارزش افزوده است. صرفاً به عنوان نمونه، جدول صفحه 64 هزینه های اداری حاصل از محاسبه معیارهای بالا را بر حسب دلار نشان می دهد.

نمونه محاسبه هزینه های اداری در رسیدگی فوری:

* الف- هزینه های اداری		خواسته دعوا	
	(به دلار)		(به دلار)
	5000 دلار		50,000 تا
	50,000 از مآخذ مازاد بر		50,000 تا 50,001 از
	1/53% +5,000		100,000 تا 100,001 از
	100,000 از مآخذ مازاد بر		200,000 تا 100,001 از
	2/72% +5,765		200,000 تا 200,001 از
	200,000 از مآخذ مازاد بر		500,000 تا 200,001 از
	2/25% +8,485		1,000,000 تا 500,001 از
	500,000 از مآخذ مازاد بر		2,000,000 تا 1,000,001 از
	1/62% +15,235		2,000,000 تا 1,000,001 از
	1,000,000 از مآخذ مازاد بر		2,000,000 تا 2,000,001 از
	0/788% +23,335		5,000,000 تا 2,000,001 از
	2,000,000 از مآخذ مازاد بر		10,000,000 تا 5,000,001 از
	0/46% +31,215		10,000,000 تا 5,000,001 از
	5,000,000 از مآخذ مازاد بر		30,000,000 تا 10,000,001 از
	0/25% +45,015		50,000,000 تا 30,000,001 از
	10,000,000 از مآخذ مازاد بر		80,000,000 تا 50,000,001 از
	0/10% +57,515		80,000,000 تا 80,000,001 از
	30,000,000 از مآخذ مازاد بر		500,000,000 تا 80,000,001 از
	0/09% +77,515		500,000,000 تا 80,000,001 از
	50,000,000 از مآخذ مازاد بر		500,000,000 تا 80,000,001 از
	0/01% +95,515		500,000,000 تا 80,000,001 از
	80,000,000 از مآخذ مازاد بر		500,000,000 تا 80,000,001 از
	0/0123% +98,515		500,000,000 تا 80,000,001 از
	80,000,000 از مآخذ مازاد بر		500,000,000 تا 80,000,001 از
	150,000 دلار		500,000,000 تا 80,000,001 از

* بیش از 500,000,000
* مبالغ بدون مالیات بر ارزش افزوده است. صفحه 63 را ملاحظه نمایید.

نمونه محاسبه حق الزحمه داور در رسیدگی فوری:

		**ب- حق الزحمه داور		خواستہ دعوا	
		(به دلار)		(به دلار)	
		حداقل	حداکثر		
		دلار	دلار		
	خواستہ دعوا	14/ 41.60%	2.400	50.000	تا 50.000
	حداکثر				
50.000	از مأخذ مزاد بر	10/85.44% +7.208	2.400	50.000	تا 50.001
100.000	از مأخذ مزاد بر	6/148.0% +12.635	3.460	100.000	تا 100.001
200.000	از مأخذ مزاد بر	5/469.6% +18.783	4.605	200.000	تا 200.001
500.000	از مأخذ مزاد بر	3/222.4% +35.192	7.886	500.000	تا 500.001
1.000.000	از مأخذ مزاد بر	2/883.2% +51.304	11.702	1.000.000	تا 1.000.001
2.000.000	از مأخذ مزاد بر	1/112.8% +80.136	17.214	2.000.000	تا 2.000.001
5.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/728.0% +113.520	26.214	5.000.000	تا 5.000.001
10.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/192.8% +149.920	31.334	10.000.000	تا 10.000.001
30.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/182.4% +188.480	41.574	30.000.000	تا 30.000.001
50.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/12.56% +224.960	51.014	50.000.000	تا 50.000.001
80.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/092.0% +262.640	58.934	80.000.000	تا 80.000.001
100.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/046.4% +281.040	62.294	100.000.000	تا 100.000.001
500.000.000	از مأخذ مزاد بر	0/032.0% +466.640	97.494	500.000.000	تا 500.000.001

بیش از 500.000.000
صفحه 63 را ملاحظه نمایید.

در زیر مثال هایی از فنون مدیریت پرونده که مرجع داوری و طرف های دعوا می توانند برای کنترل زمان و هزینه به کار برند آمده است. کنترل مناسب زمان و هزینه در همه دعاوی حایز اهمیت است. به ویژه در دعاوی با پیچیدگی اندک و ارزش خواسته اندک، کسب اطمینان از این که زمان و هزینه با ارزش خواسته دعوا تناسب دارد مهم است.

(الف) دو شاخه کردن رسیدگی یا صادر کردن یک یا چند رأی جزئی درباره مسائل اصلی مورد اختلاف در مواردی که حقیقتاً پیش بینی می شود چنین اقدامی به حل و فصل کارآمدتر دعوا منجر شود.

(ب) مشخص کردن مسائلی که می تواند با توافق بین طرف ها یا کارشناسان آنها حل شود.

(ج) مشخص کردن مسائلی که باید صرفاً بر اساس اسناد درباره آنها تصمیم گیری شود و نه بر اساس ادله شفاهی یا استدلال حقوقی در جلسه استماع.

(د) ارائه ادله مکتوب:

(1) موظف کردن طرف ها به این که اسنادی که به آن استناد کرده اند را به همراه لوایح تقدیمی ارائه کنند؛

(2) پرهیز از درخواست ارائه اسناد در موارد مقتضی به منظور کنترل زمان و هزینه؛

(3) در مواردی که درخواست ارائه اسناد موجه است، محدود کردن این درخواست به اسنادی، یا انواعی از اسناد، که به نتیجه دعوا مربوط و برای آن اساسی است؛

(4) مقرر کردن مهلت های متعارف برای ارائه اسناد؛

(5) تهیه برنامه زمانی برای ارائه اسناد که حل و فصل مسائل را همگام با ارائه اسناد تسهیل سازد.

(ه) محدود کردن طولی و موضوعی لوایح کتبی و گواهی های کتبی و شفاهی (اعم از شهود عادی و کارشناسان) به نحوی که از تکرار پرهیز شود و تمرکز بر روی موضوعات اصلی حفظ شود.

(و) استفاده از جلسه تلفنی یا ویدیویی برای جلسات استماع شکلی یا دیگر جلسات استماع در مواقعی که حضور شخصی ضروری نیست و استفاده از فناوری اطلاعات که ارتباط آنلاین بین طرف ها، مرجع داوری و دبیرخانه دیوان را مقدور می سازد.

ز) تدارک جلسه پیش- استماع با حضور مرجع داوری که در آن می توان درباره ترتیبات جلسه استماع بحث و توافق کرد و مرجع داوری می تواند برای طرف ها مسائلی را که می خواهد در جلسه استماع طرف ها بر آنها متمرکز شوند مشخص کند.

ح) سازش:

(1) ترغیب طرف ها به حل و فصل تمام یا بخشی از اختلافات به وسیله مذاکره یا از طریق هر یک از روشهای حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات مانند میانجی گری تحت قواعد میانجی گری اتاق؛

(2) چنانچه بین طرف ها و مرجع داوری توافق شده باشد، مرجع داوری می تواند اقداماتی برای تسهیل سازش انجام دهد، مشروط بر این که کوشش کامل برای اطمینان از این امر به عمل آمده باشد که هر رأیی که در نتیجه این روند صادر شود قانوناً لازم الاجرا خواهد بود.

فنون دیگر در مقاله اتاق با عنوان «فنون کنترل زمان و هزینه در داوری» شرح داده شده است.

ماده 1-

درخواست اقدامات اضطراری

- 1- طرفی که می خواهد بر اساس ماده 29 قواعد داوری اتاق («قواعد») از رسیدگی داور اضطراری استفاده کند، باید تقاضای اقدامات اضطراری («تقاضا») را به دبیرخانه در هر یک از دفاتری که در قواعد داخلی دیوان مندرج در ضمیمه 2 قواعد مشخص شده، تسلیم کند.
- 2- در صورتی که متقاضی درخواست کند که در خواست او در ازای رسید، با پست سفارشی یا با پست سریع (courier) برای طرف ارسال شود، باید نسخ کافی از درخواست برای طرفها، داوران و دبیرخانه را تسلیم نماید.
- 3- تقاضا باید مشتمل بر موارد زیر باشد:
 - الف- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس هر یک از طرف ها؛
 - ب- اسم کامل، مشخصات، آدرس و سایر نشانی های تماس شخص یا اشخاصی که نمایندگی متقاضی را به عهده دارند؛
 - ج- توضیح اوضاع و احوالی که منجر به تقاضا شده است و اختلاف اصلی که به داوری ارجاع شده یا قرار است ارجاع شود؛
 - د- بیان اقدامات اضطراری که مورد مطالبه است؛
 - ه- دلایل نیاز درخواست کننده به دستور موقت یا اقدامات تأمینی فوری که نمی تواند تا تشکیل مرجع داوری به تأخیر بیفتد؛
 - و- موافقت نامه های مربوط و خصوصاً موافقت نامه داوری؛
 - ز- هر موافقت نامه ای درباره محل داوری، قواعد حاکم بر رسیدگی یا زبان داوری؛
 - ح- مدرک پرداخت مبلغ موضوع ماده 7(1) این ضمیمه؛ و
 - ط- هرگونه درخواست داوری و سایر لوایح مربوط با دعوی اصلی که هر کدام از طرف های رسیدگی داور اضطراری پیش از تقدیم تقاضا نزد دبیرخانه ثبت کرده باشد.

تقاضا ممکن است دربردارنده اسناد یا اطلاعات دیگری نیز باشد که متقاضی مناسب بداند یا ممکن است به بررسی مؤثر تقاضا کمک کند.

4- در صورتی که طرف‌ها زبان داوری را به توافق معین کرده‌اند، تقاضا باید به این زبان تنظیم شود، و در صورت نبود چنین توافقی باید به زبان موافقت‌نامه داوری تنظیم گردد.

5- اگر و تا جایی که رئیس دیوان («رئیس»)، بر مبنای اطلاعات مندرج در تقاضا، تشخیص دهد که با توجه به مواد 29(5) و 29(6) مقررات داور اضطراری قابل اعمال است، دبیرخانه نسخه‌ای از درخواست و مدارک منضم به آن را به طرف مقابل می‌دهد. اگر و تا جایی که رئیس تشخیص مخالف فوق را بدهد، دبیرخانه به طرف‌ها اطلاع خواهد داد که رسیدگی داور اضطراری نسبت به برخی یا همه طرف‌ها انجام نخواهد شد و رونوشتی از تقاضا را جهت اطلاع به ایشان خواهد داد.

6- چنانچه ظرف ده روز از وصول تقاضا به دبیرخانه، درخواست داوری به دبیرخانه واصل نشود، رئیس رسیدگی داور اضطراری را خاتمه خواهد داد مگر آن که داور اضطراری مقرر کند که مهلت طولانی‌تری ضرورت دارد.

ماده 2-

نصب داور اضطراری؛ تبادل لوایح

- 1- رئیس باید داور اضطراری را در اسرع وقت، در شرایط عادی ظرف دو روز از تاریخ وصول درخواست به دبیرخانه، تعیین کند.
- 2- داور اضطراری نمی تواند پس از تحویل پرونده به مرجع داوری مطابق ماده 16 قواعد منصوب شود. داور اضطراری که پیش از آن زمان منصوب شده تا انقضای مهلت مقرر در ماده 6(4) این ضمیمه اختیار صدور دستور را خواهد داشت.
- 3- به محض این که داور اضطراری منصوب شد، دبیرخانه مراتب را به طرف ها اطلاع خواهد داد و پرونده را در اختیار داور اضطراری خواهد گذاشت. از آن پس، همه مکاتبات طرف ها باید مستقیماً به داور اضطراری تقدیم شود و رونوشت هایی از آن به هر یک از دیگر طرف ها و دبیرخانه داده شود. نسخه ای از همه مکاتبات داور اضطراری خطاب به طرف ها نیز باید به دبیرخانه تقدیم شود.
- 4- داور اضطراری باید بی طرف و مستقل از طرف های دعوا باشد و در طول داوری نیز بی طرف و مستقل باقی بماند.
- 5- پیش از نصب، شخصی که قرار است به عنوان داور اضطراری منصوب شود باید اعلامیه ای مبنی بر قبول، در دسترس بودن، بی طرفی و استقلال امضا کند. دبیرخانه نسخه ای از این اعلامیه را در اختیار طرف ها قرار خواهد داد.
- 6- داور اضطراری نمی تواند در هیچ داوری مرتبط با دعوایی که منجر به درخواست شده به عنوان داور شرکت کند.

ماده 3-

جرح داور اضطراری

- 1- جرح داور اضطراری باید ظرف 3 روز از زمان وصول ابلاغیه نصب به طرف جرح کننده یا از تاریخ مطلع شدن طرف از وقایع و اوضاع و احوالی که جرح مبتنی بر آن است، اگر این تاریخ متأخر بر وصول ابلاغیه مذکور است، انجام شود.
- 2- تصمیم دیوان درباره جرح باید پس از آن گرفته شود که دبیرخانه فرصت ارائه توضیح کتبی در مهلت کافی به داور و طرف یا طرف های دیگر داده باشد.

ماده 4-

محل رسیدگی داور اضطراری

- 1- اگر طرف ها بر محل داوری توافق کرده باشند، همان جا محل رسیدگی داور اضطراری هم خواهد بود. در صورت نبود چنین توافقی، رئیس محل رسیدگی داور اضطراری را معین خواهد کرد بدون این که این امر تأثیری بر تعیین محل داوری بر طبق ماده 18(1) قواعد داشته باشد.
- 2- جلسات داور اضطراری می تواند به صورت دیدار شخصی در هر محلی که داور اضطراری مناسب بداند یا به صورت جلسه ویدیویی، تلفن یا وسایل ارتباطی مشابه برگزار شود.

ماده 5-

جریان داوری اضطراری

- 1- داور اضطراری مکلف است در اسرع وقت، در شرایط عادی ظرف دو روز از زمان تحویل پرونده به داور اضطراری بر طبق ماده 2(3) این ضمیمه، برای داور اضطراری برنامه زمانی شکلی تنظیم کند.
- 2- داور اضطراری جریان داوری را به نحوی که، با در نظر گرفتن ماهیت و فوریت درخواست، مناسب بداند پیش خواهد برد. در همه موارد، داور اضطراری باید منصفانه و بی طرفانه عمل کند و اطمینان حاصل کند که همه طرف ها فرصت متعارف برای طرح استدلال ها و مدافعات خود را یافته اند.

ماده 6-

دستور

- 1- به پیروی از ماده 29(2) قواعد، تصمیم داور اضطراری در قالب دستور («دستور») صادر خواهد شد.
- 2- داور اضطراری باید در دستور معین کند که آیا تقاضا بر اساس ماده 29(1) قواعد قابل استماع است و آیا داور اضطراری واجد صلاحیت برای صدور دستور اقدامات اضطراری هست یا نه.
- 3- دستور باید به صورت کتبی صادر شود و مدلل باشد. دستور باید مقید به تاریخ و حاوی امضای داور اضطراری باشد.
- 4- دستور باید حداکثر 15 روز پس از تاریخ تحویل پرونده به داور اضطراری موضوع ماده 2(3) این ضمیمه صادر شود. رئیس ممکن است در پاسخ به درخواست مدلل داور اضطراری یا به ابتکار خودش در صورتی که ضروری بداند این مهلت را تمدید کند.
- 5- ظرف مهلتی که در ماده 6(4) این ضمیمه معین شده، داور اضطراری باید از طریق هر یک از وسایل ارتباطی تجویز شده در ماده 3(2) قواعد که به تشخیص داور اضطراری اطمینان از ابلاغ صحیح را تأمین می کند دستور را برای طرف ها و نسخه ای از آن را برای دبیرخانه ارسال کند.
- 6- در موارد زیر، دستور برای طرف ها الزام آور نخواهد بود:
 - الف) خاتمه دادن به رسیدگی داور اضطراری توسط رئیس مطابق ماده 1(6) این ضمیمه؛
 - ب) پذیرش جرح داور اضطراری از سوی دیوان مطابق ماده 3 این ضمیمه؛
 - ج) صدور رأی نهایی مرجع داوری، مگر این که مرجع داوری صریحاً خلاف آن را مقرر کند؛ یا
 - د) استرداد همه ادعاها یا ختم داوری پیش از صدور رأی نهایی.
- 7- داور اضطراری می تواند دستور را مقید به شرایطی کند که مناسب می داند از جمله دادن تأمین مناسب.
- 8- در پاسخ به درخواست مدلل هر یک از طرف ها که قبل از تحویل پرونده به مرجع داوری بر طبق ماده 16 قواعد صورت گرفته باشد، داور اضطراری می تواند دستور را اصلاح، فسخ یا ابطال کند.

ماده 7-

هزینه های رسیدگی داور اضطراری

- 1- متقاضی باید مبلغ 40.000 دلار بپردازد که شامل 10.000 دلار هزینه های اداری اتاق و 30.000 دلار حق الزحمه و هزینه های داور اضطراری است. با وجود ماده 1(5) این ضمیمه، تقاضا ابلاغ نخواهد شد تا زمانی که مبلغ 40.000 دلار به دبیرخانه وصول شود.
- 2- رئیس می تواند هر زمانی در طول رسیدگی داور اضطراری، از جمله با در نظر گرفتن ماهیت دعوا و ماهیت و میزان کاری که توسط داور اضطراری، دیوان، رئیس و دبیرخانه انجام شده، تصمیم به افزایش حق الزحمه داور اضطراری یا هزینه های اداری اتاق بگیرد. اگر طرفی که تقاضا را تقدیم کرده، هزینه های افزوده را ظرف مهلت تعیین شده توسط دبیرخانه نپردازد، تقاضا مستردشده فرض خواهد شد.
- 3- دستور داور اضطراری باید هزینه های رسیدگی داور اضطراری را معین کند و مقرر نماید که کدام یک از طرف ها باید آنها را بپردازد یا هر کدام از طرف ها پرداخت چه سهمی از آن را بر عهده دارند.
- 4- هزینه های رسیدگی داور اضطراری شامل هزینه های اداری اتاق، حق الزحمه و هزینه های داور اضطراری و هزینه های متعارف حقوقی و غیر حقوقی که طرف ها در جریان رسیدگی داور اضطراری متحمل شده اند.
- 5- در صورتی که به موجب ماده 1(5) این ضمیمه رسیدگی داور اضطراری صورت نگرفته باشد یا به جهت دیگری پیش از صدور دستور خاتمه یابد، رئیس مبلغی که احیاناً باید به درخواست کننده مسترد شود را تعیین خواهد کرد. در هر حال مبلغ 5.000 دلار از آنچه بابت هزینه های اداری اتاق پرداخت شده غیر قابل استرداد خواهد بود.

ماده 8-

قاعده کلی

- 1- رئیس اختیار تصمیم‌گیری درباره همه موضوعات مربوط به مدیریت رسیدگی داور اضطراری که صریحاً در این ضمیمه تعیین تکلیف نشده، بر مبنای تشخیص خود رئیس، دارد.
- 2- در غیاب رئیس یا، در غیر این صورت، به درخواست او، یکی از نواب رئیس دیوان اختیار تصمیم‌گیری از طرف رئیس را خواهد داشت.
- 3- در همه موضوعات مربوط به رسیدگی داور اضطراری که صریحاً در این ضمیمه تعیین تکلیف نشده، دیوان، رئیس و داور اضطراری مطابق روح قواعد و این ضمیمه عمل می‌کنند.

ماده 1-

اعمال قواعد رسیدگی فوری

- 1- تا جایی که ماده 30 قواعد داوری ICC («قواعد») و این ضمیمه 6 برخلاف آن مقرر نکرده باشد، قواعد داوری ICC بر داوری تحت رسیدگی فوری اعمال می گردد.
- 2- مبلغ مندرج در ماده 30(2) بند الف) قواعد عبارت است از:
 - الف- اگر موافقتنامه داوری پس از اول مارس 2017 و قبل از اول ژانویه 2021 منعقد شده باشد، 2.000.000 دلار آمریکا می باشد، یا
 - ب- اگر موافقتنامه داوری اول ژانویه 2021 یا بعد از آن منعقد شده باشد، 3.000.000 دلار آمریکا می باشد.
- 3- با وصول پاسخ به درخواست داوری مطابق با ماده 5 قواعد، یا با انقضا مهلت برای پاسخ یا در هر زمان مرتبط پس از آن و با توجه به ماده 30(3) قواعد، دبیرخانه به طرف ها ابلاغ خواهد نمود که در این پرونده مقررات رسیدگی فوری اعمال خواهد شد.
- 4- دیوان می تواند در هر زمان در طول رسیدگی داوری، بر اساس نظر خود یا به موجب درخواست یکی از طرف ها، و پس از مشورت با مرجع داوری و طرف ها، تصمیم به توقف اعمال مقررات رسیدگی فوری در پرونده بگیرد. در این مورد، مرجع داوری باید به کار خود ادامه دهد مگر اینکه دیوان، جایگزینی و/یا تشکیل مجدد مرجع داوری را مناسب تشخیص بدهد

ماده 2-

تشکیل مرجع داوری

- 1- دیوان در صورت عدم وجود مقررہ مغایری در موافقت نامہ داوری، می تواند داور منفرد منصوب نماید.
- 2- طرف ها می توانند داور منفرد را ظرف مهلتی که توسط دبیرخانه مشخص می شود، تعیین نمایند. در صورت عدم تعیین، داور منفرد توسط دیوان ظرف کوتاه ترین زمان ممکن منصوب خواهد شد.

ماده 3-

آیین رسیدگی

- 1- ماده 23 قواعد، در خصوص داوری تحت قواعد رسیدگی فوری اعمال نخواهد شد.
- 2- پس از تشکیل مرجع داوری، هیچ یک از طرف ها نمی تواند ادعاهای جدیدی مطرح نماید، مگر چنین امری توسط مرجع داوری با در نظر گرفتن ماهیت این ادعاهای جدید، مرحله داوری، هرگونه مسائل هزینه ای و سایر اوضاع و احوال مرتبط، تجویز گردد.
- 3- جلسه مدیریت پرونده که مطابق با ماده 24 قواعد تشکیل می شود، نباید بیش از 15 روز از تاریخی که پرونده به مرجع داوری ارسال شده است منعقد گردد. دیوان می تواند این مهلت را به موجب درخواست مستدل مرجع داوری یا به ابتکار خود در صورتی که آن را ضروری تشخیص دهد، افزایش دهد.
- 4- مرجع داوری اختیار اتخاذ اقدامات شکلی که مناسب می داند را دارد. در این خصوص، مرجع داوری پس از مشورت با طرف ها، می تواند در مورد عدم تجویز درخواست تهیه اسناد یا محدود نمودن تعداد، حجم و دامنه لوایح کتبی و مستندات کتبی شهود (شهود و کارشناسان)، تصمیم گیری نماید.
- 5- مرجع داوری می تواند پس از مشورت با طرف ها، بدون تشکیل جلسه استماع و بدون پرسش از شهود و کارشناسان، به تنهایی بر اساس اسناد تقدیمی توسط طرف ها در مورد دعوا تصمیم گیری نماید.

ماده 4-

رأی

- 1- مهلتی که در طی آن مرجع داوری باید رأی نهایی خود را صادر نماید شش ماه از تاریخ جلسه مدیریت پرونده می باشد. دیوان می تواند مهلت را به موجب ماده 31(2) قواعد افزایش دهد.
- 2- حق الزحمه مرجع داوری بر اساس جدول مخارج اداری و حق الزحمه داوران برای رسیدگی فوری که در ضمیمه 3 مقرر شده است، تعیین خواهد شد.

ماده 5-

قاعده کلی

در کلیه امور مربوط به رسیدگی فوری که در این ضمیمه صراحتاً مشخص نشده است، دیوان و مرجع داوری بر اساس روح قواعد و این ضمیمه اقدام خواهد نمود.

نمونه های شروط داوری

به طرفینی که تمایل به مراجعه به داوری ICC دارند توصیه می شود که در قراردادهای خود از شرط استاندارد ذیل استفاده نمایند.

شروط استاندارد داوری ICC

کلیه اختلافات ناشی از یا در ارتباط با قرارداد حاضر باید به طور قطعی به موجب قواعد داوری اتاق بین المللی بازرگانی توسط یک یا چند داور که مطابق قواعد مذکور منصوب می شوند، حل و فصل گردد.

طرف ها مختار به استفاده از شرط برای اوضاع و احوال خاص خود می باشند. برای مثال، طرفین امکان دارد مایل به تعیین تعداد داورها باشند، در صورتی که قواعد داوری ICC حاوی پیش فرض در ترجیح داور منفرد است. همچنین، ممکن است برای طرف ها مطلوب باشد که محل و زبان داوری و قانون ماهوی حاکم را تعیین نمایند. قواعد داوری ICC آزادی طرف ها برای انتخاب محل و زبان داوری یا قانون حاکم بر قرارداد را محدود نمی کند.

در صورت به کارگیری شرط، توجه کافی جهت اجتناب از هرگونه احتمال ابهام باید مبذول گردد. استفاده از الفاظ غیر روشن در شرط منجر به عدم قطعیت و تأخیر و ایجاد مانع یا حتی به خطر انداختن فرآیند حل اختلاف می گردد.

طرف ها همچنین باید هر عاملی را که ممکن است لازم الاجرا بودن شرط را به موجب قانون حاکم تحت تأثیر قرار دهد مورد توجه قرار دهند. این امر شامل کلیه شرایط الزامی که ممکن است در مقر داوری و محل یا محل های مورد انتظار اجرای آن وجود داشته باشد، می شود.

داوری ICC بدون داور اضطراری

اگر طرف ها مایل به مستثنی نمودن هرگونه مراجعه به مقررات داور اضطراری باشند، باید صراحتاً با افزودن عبارت ذیل به شرط بالا تصریح نمایند:

مقررات داور اضطراری اعمال نخواهد شد.

داوری فوری

قواعد داوری ICC برای پرونده های با ارزش مالی کمتر رسیدگی فوری را در نظر گرفته است. اگر طرف ها مایل به مستثنی نمودن به کارگیری مقررات رسیدگی فوری باشند، باید صراحتاً با افزودن عبارت ذیل به شرط بالا تصریح نمایند:

مقررات رسیدگی فوری اعمال نخواهد شد.

طرف هایی که مایل باشند از رسیدگی فوری در پرونده های با ارزش مالی بالاتر خود بهره مند شوند باید صراحتاً با افزودن عبارت ذیل به شرط بالا تصریح نمایند:

طرفین بر اساس ماده 30(2)(ب) قواعد داوری ICC توافق می نمایند که، قواعد رسیدگی فوری بدون توجه به میزان اختلاف اعمال خواهد شد.

اگر طرف ها مایل به وضع نصابی برای به کارگیری قواعد رسیدگی فوری باشند که بیش از آنچه در قواعد مقرر شده است باشد، عبارت ذیل باید به شرط بالا اضافه گردد:

طرف ها مطابق با ماده 30(2)(ب) قواعد داوری ICC توافق می نمایند که مقررات رسیدگی فوری اعمال گردد مشروط بر این که میزان اختلاف از [تعیین مبلغ] دلار آمریکا در زمان اختاریه مذکور در ماده 1(3) قواعد رسیدگی فوری تجاوز ننماید.

نمونه شرط داوری (با قید عدم انتشار رای داوری)

کلیه اختلافات ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد نهایتاً تحت قواعد داوری ICC توسط یک نفر یا سه نفر داور که مطابق قواعد مذکور منصوب شده باشند حل و فصل خواهد شد. رای داوری یا دستور(قرار) هایی که در امور شکلی صادر می شوند، منتشر نخواهد شد.

شروط چند مرحله ای

داوری ICC می تواند به عنوان مرجع تعیین نهایی اختلاف پس از تلاش برای حل اختلاف به روش های دیگر مانند میانجی گری باشد. طرف هایی که مایل باشند که در قرارداد های خود شرط چند مرحله ای حل و فصل اختلافات را مرکب از داوری ICC و میانجی گری ICC اضافه نمایند باید به شروط استاندارد مرتبط با قواعد میانجی گری ICC مراجعه نمایند (صفحات 96-99 نسخه انگلیسی).

تلفیق سایر روش ها نیز امکان پذیر است. برای مثال، داوری ممکن است به عنوان جایگزین هیأت مشورتی تخصصی یا هیأت مشورتی رفع اختلاف استفاده گردد. همچنین، طرف هایی که به داوری ICC مراجعه می نمایند ممکن است به مرکز بین المللی برای شیوه های جایگزین حل و فصل اختلاف ICC برای درخواست کارشناس اگر نظریه کارشناس در جریان داوری لازم باشد، مراجعه نمایند.

شروط استاندارد برای این مورد و تلفیق سایر روش ها به چند زبان در <https://iccwbo.org/dispute-resolution-services/> در دسترس می باشد.

قواعد میانجی گری

قواعد میانجی گری اتاق بازرگانی بین المللی

قابل اجرا از اول ژانویه 2014

ماده 1-

مقررات کلی

- 1- قواعد میانجی‌گری اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) (قواعد) توسط مرکز بین‌المللی ICC برای ADR (مرکز) که یک رکن مستقل ICC است، تدوین شده است.
- 2- این قواعد ناظر به تعیین شخص ثالث بی‌طرف (میانجی) برای کمک به طرف‌های اختلاف در حل و فصل اختلافات می‌باشد.
- 3- میانجی‌گری مطابق این قواعد انجام خواهد شد، مگر اینکه طرف‌ها قبل از تأیید یا تعیین میانجی یا پس از تعیین میانجی با توافق او، درباره روش دیگری برای حل و فصل یا ترکیبی از روش‌های حل و فصل موافقت کنند. اصطلاح میانجی‌گری که در این قواعد آمده، ناظر به همین روش یا روش‌های حل و فصل اختلاف است و اصطلاح میانجی نیز ناظر به شخص بی‌طرف است که این روش یا روش‌های حل و فصل اختلاف را مدیریت می‌کند. هر روش حل و فصل اختلافی که اتخاذ شود، منظور از واژه «جریان رسیدگی» که در این قواعد آمده، فرآیندی است که با شروع همان روش آغاز و با خاتمه یافتن آن، پایان می‌گیرد.
- 4- طرف‌ها می‌توانند با توافق، مفاد این قواعد را اصلاح کنند؛ با این همه اگر «مرکز» به صلاحدید خود، عقیده داشته باشد که چنین اصلاح و تعدیلی با روح قواعد سازگار نیست، می‌تواند تصمیم بگیرد که جریان رسیدگی را اداره نمی‌کند. در هر زمانی بعد از تأیید یا تعیین میانجی، هر توافقی برای اصلاح مقررات قواعد، مشروط به تأیید میانجی است.
- 5- مرکز، تنها رکن مجاز و دارای اختیار برای مدیریت جریان رسیدگی مطابق این قواعد است.

ماده 2-

شروع رسیدگی: در مواردی که توافقی برای رجوع به این قواعد وجود دارد

- 1- در مواردی که بین طرف‌ها توافق شده اختلافات را به این قواعد ارجاع نمایند، هر یک از طرف‌ها که بخواهد میانجی‌گری را آغاز کنند، می‌تواند درخواست کتبی خود را (درخواست) در مرکز ثبت کند. درخواست میانجی‌گری باید مشتمل بر موارد زیر باشد:
 - الف- اسم، آدرس، تلفن، ایمیل و سایر مشخصات طرف‌های اختلاف و نیز نمایندگان ایشان در جریان رسیدگی
 - ب- توصیف موضوع اختلاف، از جمله در صورت امکان، تعیین ارزش آن.
 - ج- ذکر هرگونه توافق در مورد آیین حل و فصل- غیر از میانجی‌گری- یا در صورتی که چنین توافقی وجود ندارد، هرگونه پیشنهاد درباره سایر آیین حل و فصل که متقاضی مایل باشد اجرا شود
 - د- ذکر هرگونه توافق در مورد مدت میانجی‌گری، یا در صورتی که چنین توافقی وجود ندارد پیشنهاد درباره آن
 - ه- ذکر هرگونه توافق در مورد زبان میانجی‌گری، یا در صورتی که چنین توافقی وجود ندارد، پیشنهاد درباره آن
 - و- ذکر هرگونه توافق درباره محل جلسات، یا در صورتی که چنین توافقی وجود ندارد، پیشنهاد درباره آن
 - ز- انتخاب میانجی مشترکاً توسط همه طرف‌ها، یا اگر میانجی انتخاب نشده ذکر هرگونه توافق درباره ویژگی‌های میانجی که باید توسط مرکز منصوب شود، یا در صورتی که چنین توافقی وجود ندارد، پیشنهاد درباره ویژگی‌های میانجی
 - ح- تصویر هرگونه توافق که درخواست بر اساس آن مطرح می‌شود.

- 2- طرف یا طرف های متقاضی میانجی‌گری باید همراه با درخواست، هزینه ثبت درخواست را به مبلغ مقرر در قواعد لازم الاجرا در تاریخ درخواست، بپردازد.
- 3- همزمان با ثبت درخواست طرف یا طرف های متقاضی باید نسخه ای از درخواست را به کلیه طرف های دیگر ارسال نمایند، مگر اینکه درخواست توسط همه طرف ها [متقاضی و طرف مقابل] ثبت شده باشد.
- 4- مرکز، وصول درخواست و هزینه ثبت را کتباً به طرف ها اعلام می کند.
- 5- در مواردی که توافق شده که به این قواعد رجوع شود، تاریخ دریافت درخواست توسط مرکز از جمیع جهات، تاریخ شروع میانجی‌گری محسوب می شود.
- 6- در مواردی که طرف ها توافق کرده اند که مهلت زمانی حل و فصل اختلافات طبق این قواعد، از تاریخ ثبت درخواست شروع می شود، تاریخ اعلام ثبت درخواست توسط مرکز یا تاریخ پرداخت حق ثبت- هر کدام که دیرتر باشد- تاریخ شروع مهلت مذکور محسوب می شود.

ماده 3-

شروع رسیدگی: در مواردی که توافق قبلی برای رجوع به این قواعد وجود ندارد

- 1- در صورتی که توافق قبلی برای مراجعه به این قواعد برای حل و فصل اختلاف وجود نداشته باشند، هر یک از طرف ها که مایل باشد رجوع به این قواعد را به طرف مقابل پیشنهاد کند، می تواند درخواست کتبی میانجی‌گری را که حاوی جزئیات مقرر در ماده 2(1) (الف تا ز) باشد، به مرکز ارسال نماید. مرکز پس از وصول درخواست میانجی‌گری، این پیشنهاد را به اطلاع همه طرف های دیگر می رساند و برای بررسی آن، به ایشان کمک نیز می نماید.
- 2- طرف یا طرف هایی که درخواست میانجی‌گری ثبت می کنند، باید همراه با آن مبلغ حق ثبت را به مبلغ مقرر در ضمیمه این قواعد که در تاریخ ثبت درخواست لازم الاجرا می باشد، بپردازد.

- 3- چنانچه طرف‌ها برای ارجاع اختلاف به این قواعد به توافق دست یابند، جریان رسیدگی از تاریخی شروع می‌شود که «مرکز» به همه طرف‌ها کتباً تأیید کند که چنین توافقی حاصل شده است.
- 4- چنانچه طرف‌ها ظرف 15 روز از تاریخ دریافت درخواست توسط مرکز یا هر مدت اضافه معقولی که مرکز تعیین می‌کند، برای ارجاع اختلاف به این قواعد به توافق نرسند، جریان رسیدگی آغاز نخواهد شد.

ماده 4-

محل و زبان میانجی‌گری

- 1- در صورتی که میان طرف‌ها توافقی وجود نداشته باشد، مرکز می‌تواند محل جلسات میانجی‌گری با طرف‌ها را تعیین کند، یا پس از اینکه میانجی‌گری تأیید یا نصب شد، می‌تواند از او بخواهد محل جلسات را تعیین کند.
- 2- در صورتی که میان طرف‌ها توافقی وجود نداشته باشد، مرکز زبانی که میانجی‌گری باید به آن زبان انجام شود را تعیین می‌کند، یا پس از اینکه میانجی‌گری تأیید یا نصب شد، می‌تواند از او بخواهد که زبان را تعیین نماید.

ماده 5-

انتخاب میانجی

- 1- طرف‌ها می‌توانند متفقاً میانجی‌گری را جهت تأیید مرکز، معرفی کنند.
- 2- در صورت عدم معرفی مشترک میانجی‌گری توسط طرف‌ها، مرکز پس از مشورت با طرف‌ها، یا میانجی‌گری را منصوب می‌کند و یا فهرستی از میانجی‌گری‌ها را به طرف‌ها پیشنهاد می‌کند. همه طرف‌ها می‌توانند از فهرست مذکور یک میانجی‌گری را جهت تأیید مرکز، متفقاً

معرفی کنند، در غیر این صورت مرکز راساً میانجی را منصوب می نماید.

3- قبل از نصب یا تأیید، میانجی مورد نظر باید اعلامیه قبولی، در دسترس بودن، بی طرفی و استقلال را امضا نماید. میانجی مذکور باید هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوالی با چنان ماهیتی را که استقلال او را در چشم طرف ها با تردید مواجه کند، و نیز هرگونه اوضاع و احوالی که موجب شک معقول درباره بی طرفی او باشد، به صورت کتبی نزد مرکز افشا کند. مرکز، این قبیل اطلاعات را کتباً به طرف ها می دهد و مهلتی را برای اظهارنظر ایشان تعیین می نماید.

4- مرکز هنگام تأیید میانجی، ویژگی های میانجی از جمله تابعیت، زبان، مهارت ها، آموزش ها، مشخصات و تجارب او و همچنین در دسترس بودن میانجی و توانایی او در اداره جریان میانجی گری مطابق این قواعد را بررسی و ملحوظ می نماید.

5- در مواردی که مرکز میانجی را منصوب می کند، بر اساس پیشنهاد یکی از کمیته های ملی یا گروه های ملی ICC یا به هر شیوه دیگر عمل می کند. مرکز تلاش معقولی خواهد کرد که کسی را به عنوان میانجی منصوب کند که ویژگی های مورد توافق طرف ها را- اگر چنین توافقی وجود دارد- داشته باشد. در صورتی که هر یک از این طرف ها ظرف 15 روز از دریافت اطلاعیه انتصاب میانجی، به میانجی منصوب شده توسط مرکز اعتراض نماید و مراتب را به مرکز و طرف های دیگر همراه با دلایل اعتراض خود کتباً اطلاع دهد، مرکز میانجی دیگری را منصوب خواهد نمود.

6- در صورت توافق، طرف ها می توانند بیش از یک میانجی معرفی کنند یا از مرکز درخواست کنند که بیش از یک میانجی را مطابق این قواعد منصوب کند. در صورتی که اوضاع و احوال اقتضا کند،

مرکز نیز می‌تواند بیش از یک میانجی را به طرف‌ها پیشنهاد نماید.

ماده 6-

دستمزد و هزینه‌ها

- 1- طرف یا طرف‌هایی که درخواست میانجی‌گری را ثبت می‌کنند، باید حق‌الثبت را که غیر قابل استرداد است و طبق ماده 2(2) یا ماده 3(2) قواعد مقرر شده، به شرح مقرر در ضمیمه این قواعد، پرداخت نماید. هیچ درخواستی به جریان نمی‌افتد، مگر اینکه حق‌الثبت پرداخت شده باشد.
- 2- به دنبال وصول درخواست میانجی‌گری مطابق ماده 3 مرکز می‌تواند از متقاضی بخواهد که مبلغی را برای تأمین هزینه‌های اداری مرکز، تودیع کند.
- 3- پس از شروع میانجی‌گری، مرکز از طرف‌ها درخواست می‌کند که یک یا چند سپرده را برای تأمین هزینه‌های اداری مرکز و نیز دستمزد و هزینه‌های میانجی، به نحوی که در ضمیمه این قواعد آمده بپردازند.
- 4- در صورتی که مبلغ سپرده مورد تقاضا پرداخت نشود، مرکز می‌تواند جریان میانجی‌گری را متوقف یا مختومه کند.
- 5- پس از پایان جریان میانجی‌گری مرکز مبلغ کل هزینه‌های میانجی‌گری را تعیین می‌کند و حسب مورد، هرگونه پرداخت اضافی را طبق این قواعد به طرف‌ها مسترد می‌کند.
- 6- درخصوص میانجی‌گری‌هایی که تحت این قواعد شروع شده‌اند، تودیع سپرده‌های مورد تقاضای مرکز و هزینه‌های متعلقه بالمناسفه بر عهده طرف‌ها است، مگر اینکه طرف‌ها طور دیگری کتباً توافق کرده باشند. با این همه، هر یک از طرف‌ها می‌تواند سهم طرف ممتنع از پرداخت سپرده یا هزینه را بپردازد.
- 7- سایر مخارج هر طرف، بر عهده خود او است مگر طرف‌ها طور دیگری توافق کرده باشند.

ماده 7-

اداره جریان میانجی‌گری

- 1- میانجی و طرف‌ها باید فوراً درباره نحوه انجام میانجی‌گری تبادل نظر کنند.
- 2- پس از تبادل نظر، میانجی فوراً طی اطلاعیه کتبی به طرف‌ها اطلاع خواهد داد که میانجی‌گری به چه صورتی انجام خواهد شد. هر یک از طرف‌ها به واسطه تراضی به ارجاع موضوع اختلاف به این قواعد، موافقت می‌کنند که حداقل تا زمان دریافت چنین اطلاعیه کتبی از جانب میانجی یا ختم زودتر جریان میانجی‌گری بر اساس ماده 8(1) این قواعد، در میانجی‌گری شرکت نمایند.
- 3- در تمهید و اداره جریان میانجی‌گری، میانجی باید خواست طرف‌ها را راهنمای خود قرار دهد و با طرف‌ها با بی‌طرفی و منصفانه رفتار کند.
- 4- همه طرف‌ها باید در جریان میانجی‌گری با حسن نیت عمل کنند.

ماده 8-

ختم میانجی‌گری

- 1- جریان میانجی‌گری که مطابق این قواعد شروع شده، با تأیید کتبی یکی از موارد زیر به طرف‌ها توسط مرکز، هر کدام زودتر باشد، خاتمه می‌پذیرد:
 - الف- امضای موافقت‌نامه حل و فصل اختلافات توسط طرف‌ها
 - ب- تأیید هر یک از طرف‌ها به میانجی پس از دریافت اطلاعیه کتبی موضوع ماده 7(2) مبنی بر اینکه تصمیم گرفته میانجی‌گری را پیگیری نکند.
 - ج- اعلامیه کتبی میانجی به طرف‌ها مبنی بر اینکه میانجی‌گری خاتمه یافته است.
 - د- اعلامیه کتبی میانجی به طرف‌ها مبنی بر اینکه به عقیده میانجی، اختلاف طرف‌ها با میانجی‌گری حل و فصل نمی‌شود.

- ۵- اعلامیه کتبی مرکز به طرف‌ها مبنی بر اینکه مهلت مقرر برای میانجی‌گری از جمله تمدید آن، منقضی شده است.
- ۶- اعلامیه کتبی مرکز به طرف‌ها که نباید زودتر از 7 روز از تاریخ مقرر برای پرداخت باشد، مبنی بر اینکه مبلغ مقرر توسط یک یا چند تا از طرف‌ها، پرداخت نشده است.
- ۷- اعلامیه کتبی مرکز به طرف‌ها مبنی بر اینکه به عقیده مرکز، میانجی [توسط طرف‌ها] معرفی نشده، یا اینکه امکان معقولی برای نصب میانجی توسط مرکز وجود ندارد.
- 2- میانجی مکلف است در صورت امضای موافقت‌نامه حل و فصل بین طرف‌ها، یا صدور اعلامیه کتبی موضوع ماده 8(1) (الف تا د) اعم از اینکه خود میانجی صادر کرده باشد یا خطاب به او صادر شده باشد، مراتب را همراه با نسخه‌ای از اعلامیه‌های مذکور، فوراً به مرکز اطلاع دهد.

ماده 9-

محرمانه بودن

- 1- جز در مواردی که طرف‌ها طور دیگری توافق کرده باشند، و جز در صورتی که قانون منع کرده باشد:
- الف- این واقعیت که رسیدگی میانجی‌گری انجام شده یا انجام خواهد شد- و نه صرف این که در جریان انجام می‌باشد- خصوصی و محرمانه است.
- ب- هرگونه سازش بین طرف‌ها محرمانه خواهد بود، مگر اینکه یکی از طرف‌ها حق افشا آن را به موجب قانون یا برای انجام و اجرای سازش، داشته باشد.
- 2- هیچ یک از طرف‌ها به هیچ‌نحو نباید موارد زیر را به عنوان دلیل در هیچ جریان رسیدگی قضایی، داوری یا امثال آنها ارائه و استناد کنند، مگر اینکه به موجب قانون حاکم مکلف باشد و مگر اینکه بین طرف‌ها توافق دیگری وجود داشته باشد:

- الف- هرگونه مدرک، اظهارات یا مکاتباتی که طرف دیگر یا میانجی در جریان میانجی‌گری یا برای میانجی‌گری ارائه نموده، مگر اینکه توسط طرفی که قصد دارد آن را در جریان قضایی، داوری یا امثال آن ارائه نماید، مستقلاً قابل تحصیل بوده باشد.
- ب- هرگونه نظر یا پیشنهاد که یکی از طرف‌ها در مورد اختلاف فی‌مابین یا حل و فصل احتمالی آن ابراز کرده باشد.
- ج- هرگونه اقرار توسط طرف دیگر که در جریان رسیدگی میانجی‌گری اعلام شده باشد.
- د- هرگونه نظر یا پیشنهادی که میانجی در جریان میانجی‌گری، ابراز یا ارائه کرده است.
- ه- اینکه هر یک از طرف‌ها در جریان رسیدگی، نشان داده که آماده است پیشنهاد سازش را بپذیرد.

ماده 10-

مقررات عمومی

- 1- در مواردی که طرف‌ها قبل از لازم‌الاجرا شدن این قواعد موافقت کرده‌اند که به قواعد روش‌های جایگزین (ICC ADR Rules) مراجعه نمایند، چنین تلقی می‌شود که به این قواعد میانجی‌گری ICC ارجاع کرده‌اند، مگر اینکه یکی از طرف‌ها به این امر اعتراض نماید که در این صورت، همان قواعد روش‌های جایگزین ICC، اجرا خواهد شد.
- 2- طرف‌ها می‌توانند علیرغم جریان میانجی‌گری تحت این قواعد، در مورد اختلاف ذیربط رسیدگی قضایی یا داوری یا امثال آنها را شروع کنند یا ادامه دهند، مگر اینکه کتباً طور دیگری توافق کرده باشند یا [رجوع همزمان] به موجب قانون ممنوع باشد.
- 3- جز در مواردی که طرف‌ها کتباً طور دیگری توافق کرده باشند، میانجی نباید در هیچ جریان رسیدگی قضایی یا داوری یا امثال آنها در مورد اختلافات موضوع میانجی‌گری تحت این قواعد، به عنوان قاضی، داور، کارشناس، نماینده یا مشاور یکی از طرف‌ها منصوب شود یا قبلاً منصوب شده باشد.

- 4- جز در مواردی که قانون حاکم طور دیگری مقرر کند یا جز در مواردی که همه طرف‌ها و میانجی توافق کرده باشد، میانجی نباید درباره هیچ یک از جنبه و جهات رسیدگی میانجی‌گری تحت این قواعد در هیچ جریان رسیدگی قضایی، داوری یا امثال آنها شهادت دهد.
- 5- میانجی، مرکز، ICC و کارمندان آن، کمیته‌های ملی و گروه‌های ملی و کارمندان و نمایندگان آنها برای هرگونه فعل یا ترک فعل در ارتباط با جریان رسیدگی میانجی‌گری در قبال هیچ شخصی مسئولیتی نخواهد داشت، مگر تا جایی که این شرط محدودیت مسئولیت، به موجب قانون مجاز و معتبر نباشد.
- 6- در خصوص موضوعاتی که در این قواعد مشخص نشده، مرکز و میانجی بر اساس روح این قواعد عمل خواهند نمود.

ماده 1-

حق الثبت

درخواست میانجی گری مطابق این قواعد باید همراه با پرداخت 3.000 یورو حق الثبت، باشد. مبلغ حق الثبت قابل استرداد نیست و به حساب سپرده طرف یا طرف هایی که درخواست را ثبت کرده اند، منظور می شود.

ماده 2-

هزینه های اداری

1- هزینه های اداری ICC برای جریان رسیدگی میانجی گری، به تشخیص مرکز و بر اساس وظایفی که مرکز انجام می دهد تعیین می شود و معمولاً بیش از مبالغ زیر نمی باشد.

مبلغ اختلاف	هزینه های اداری
تا 200.000 دلار آمریکا	5.000 دلار
از 200.001 تا 2.000.000 دلار آمریکا	10.000 دلار
از 2.000.001 تا 10.000.000 دلار آمریکا	15.000 دلار
10.000.001 تا 50.000.000 دلار آمریکا	20.000 دلار
از 50.000.001 تا 100.000.000 دلار آمریکا	25.000 دلار
از 100.000.000 به بالا	30.000 دلار

2- در صورتی که مبلغ اختلاف مشخص نشده باشد، مرکز می تواند هزینه های اداری را به تشخیص خود و با ملحوظ کردن اوضاع و احوال پرونده از جمله با توجه به نشانه ها و قرائنی که در مورد مبلغ اختلاف وجود دارد، تعیین نماید. معذالک معمولاً بیش از 20.000 دلار نخواهد بود.

3- در اوضاع و احوال استثنایی، مرکز می تواند هزینه های اداری را به مبلغی بیشتر از آنچه از جدول فوق به دست می آید تعیین نماید، مشروط به اینکه مرکز طرف ها را از این احتمال از قبل مطلع کند. به هر حال مبلغ مذکور معمولاً بیشتر از حداکثر مبلغ هزینه های اداری که در جدول فوق پیش بینی شده، نخواهد بود.

4- در صورتی که طرف‌ها درخواست کنند که جریان میانجی‌گری معلق بماند یا یکی از طرف‌ها درخواست کند و طرف دیگر رضایت دهد که میانجی‌گری معلق بماند، مرکز می‌تواند مبلغی اضافه بر مبالغ مذکور در جدول موضوع ماده 2(1) این ضمیمه را مقرر نماید که پرداخت شود. هزینه تعلیق پرونده معمولاً بیش از 1.000 دلار در سال نخواهد بود.

ماده 3-3

دستمزد و مخارج میانجی

1- جز در مواردی که طرف‌ها و میانجی‌طور دیگری توافق کرده‌اند، دستمزد میانجی بر اساس میزان اوقاتی که در جریان میانجی‌گری به صورت معقول مصرف داشته، محاسبه می‌شود. دستمزد ساعتی میانجی، توسط مرکز هنگام نصب یا تأیید میانجی و پس از مشورت با او و طرف‌ها، تأیید می‌گردد. دستمزد ساعتی باید معقول باشد و با توجه به پیچیدگی موضوع اختلاف و سایر اوضاع و احوال مرتبط، مشخص می‌شود.

2- در صورت توافق طرف‌ها و میانجی، مرکز می‌تواند دستمزد میانجی را به جای ساعتی، به صورت مقطوع برای کل جریان میانجی‌گری تعیین نماید. مبلغ مقطوع دستمزد باید به صورت معقول و با توجه به پیچیدگی موضوع اختلاف، میزان کاری که طرف‌ها و میانجی انتظار دارند میانجی انجام دهد و نیز هرگونه اوضاع و احوال مرتبط دیگر تعیین شود. مرکز می‌تواند به تشخیص خود دستمزد مقطوع میانجی را کاهش یا افزایش دهد. مرکز باید قبل از کاهش یا افزایش دستمزد مقطوع میانجی، از طرف‌ها و میانجی دعوت کند که ملاحظات خود را اعلام کنند.

3- مبلغ مخارج معقول میانجی، توسط مرکز تعیین می‌شود.

4- مبلغ دستمزد و مخارج میانجی منحصراً توسط مرکز و به نحوی که در این قواعد آمده تعیین می‌شود. به موجب این قواعد هیچ‌گونه ترتیبات و توافق جداگانه‌ای در مورد دستمزد و مخارج بین طرف‌ها و میانجی مجاز نمی‌باشد.

ماده 4-

میانجی گری قبل از داوری ICC

در صورتی که قبل از درخواست داوری مطابق قواعد داوری ICC بین همان طرف ها و در مورد تمام یا بخش هایی از همان اختلاف مطروحه در داوری، میانجی گری وجود داشته باشد، مبلغ حق الثبت که برای جریان داوری پرداخت شده، به حساب هزینه های اداری میانجی گری منظور می شود، مشروط به اینکه کل مبلغ هزینه های اداری که در پرونده داوری پرداخت شده بیش از 7.500 دلار باشد.

ماده 5-

واحد پولی، پرداخت مالیات بر ارزش افزوده و میزان هزینه ها

- 1- کلیه مبالغی که مرکز تعیین می کند یا مطابق ضمیمه این قواعد درباره هزینه ها تعیین شده، باید به دلار آمریکا پرداخت شود، مگر اینکه پرداخت به دلار به موجب قانون ممنوع شده باشد که در این صورت ICC می تواند ترتیبات دیگری در مورد هزینه ها و میزان آن به ارز دیگری را اعلام نماید.
- 2- مبالغ پرداختی به میانجی شامل مالیات بر ارزش افزوده (VAT) یا سایر مالیات ها و عوارض یا تعرفه های متعلق به دستمزد او نخواهد بود. طرف ها موظفند این قبیل مالیات ها یا عوارض را بپردازند، معذک استرداد این مبالغ منحصراً به روابط بین طرف ها و میانجی مربوط می شود.
- 3- هزینه های اداری ICC ممکن است مشمول مالیات بر ارزش افزوده یا عوارض مشابه به نرخ جاری باشد.
- 4- مقررات فوق درباره هزینه های رسیدگی از اول ژانویه 2018 درباره کلیه میانجی گری هایی که تحت این قواعد و یا قواعد حل اختلاف ICC (ICC ADR Rules) در همان تاریخ یا پس از آن شروع می شود، اعمال می شود.

ماده 6-

ICC به عنوان مقام ناصب

در مورد درخواست نصب میانجی توسط هر یک از مراجع ICC، مطابق «قواعد نصب کارشناس یا شخص بی طرف» عمل می شود و باید همراه با پرداخت حق الثبت به مبلغ 3.000 دلار برای نصب هر میانجی باشد، که این مبلغ غیر قابل استرداد است. هیچ درخواستی رسیدگی نمی شود، مگر همراه با پرداخت مبلغ مذکور باشد. برای سایر درخواست ها نیز ICC می تواند هزینه های اداری را متناسب با خدماتی که ارائه می کند، با تشخیص خود تعیین نماید. این مبلغ معمولاً بیش از 10.000 دلار آمریکا نخواهد بود.

شرط نمونه برای میانجی گری

طرفین که می خواهند از قواعد میانجی گری ICC استفاده نمایند، باید یکی از نمونه شرط های زیر را که هرکدام ناظر به موقعیت های متفاوت و نیازهای مختلف است، انتخاب و در قرارداد خود درج کنند. طرفین می توانند مفاد هریک از این شروط را متناسب با اوضاع و احوال و نیازهای خود تطبیق دهند، برای نمونه می توانند روشی غیر از میانجی گری را برگزینند. [مثلاً روش شناسی یا... [به علاوه چه بسا مایل باشند که زبان و محل انجام میانجی گری یا دادرسی را نیز مشخص نمایند.

توضیحات که ذیل هریک از این شروط نمونه آمده، به طرفین کمک می کند که شرطی را انتخاب نمایند که نیازهای خاص آنها را بهتر و بیشتر بر آورد.

همواره مراقبت کنید که شرط نمونه مورد نظر مبهم نباشد. عبارات و جملات مجمل، موجب ابهام و بلا تکلیفی و تاخیر در جریان کار می شود و چه بسا باعث لطمه به روند حل و فصل اختلاف گردد.

هنگام انتخاب هریک از این نمونه شرط ها با عنایت به قانون حاکم بر قرارداد عوامل موثر بر قابلیت اجرای آن را نیز بررسی نمایند.

شرط نمونه A : میانجی گری تحت قواعد ICC

طرفین می توانند هرزمان که بخواهند، در صدد برآیند که کلیه اختلاف ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد مطابق قواعد میانجی گری ICC حل و فصل ، بدون اینکه بر انتخاب سایر روش های حل و فصل اختلافات توسط آن ها لطمه ای وارد شود.

توضیحات : با انتخاب این شرط طرفین می پذیرند که هرزمان می توانند برای حل اختلافات به آئین میانجی گری ICC مراجعه کنند. این شرط، تعهدی برای طرفین ایجاد نمی کند، بلکه صرفاً به آنها یادآوری می کند که امکان استفاده از میانجی گری یا سایر روش های حل و فصل اختلاف مهیا و موجود است. افزون بر این، وجود این شرط مبنایی را در اختیار هریک از طرفین می گذارد که رجوع به میانجی گری را به طرف دیگر پیشنهاد کنند. طرفین می توانند از مرکز بین المللی ADR در ICC نیز کمک بخواهند.

شرط نمونه B : تعهد به مراجعه بر میانجی گری

"در صورت بروز اختلاف ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد طرفین توافق می‌کنند که رجوع به میانجی‌گری ICC، را بررسی و مورد بحث قرار دهند."

توضیحات: این شرط نمونه یک گام فراتر از نمونه A است و به موجب آن مقرر می‌شود که در صورت بروز اختلاف، طرفین ملزم اند که ارجاع اختلاف به قواعد میانجی‌گری ICC را بررسی و درباره آن گفتگو نمایند. یکی از طرفها یا همه آنها می‌توانند از کمک‌های مرکز ADR نیز استفاده کنند.

این نمونه شرط در مواردی مناسب است که طرفین نمی‌خواهند خود را ملتزم کنند که اختلافات فی‌مابین را از همان ابتدا به قواعد میانجی‌گری ارجاع نمایند، بلکه ترجیح می‌دهند که برای مراجعه به میانجی‌گری یا سایر روش‌های حل اختلاف انعطاف کافی وجود داشته باشد.

شرط نمونه - C: تعهد به مراجعه به میانجی‌گری ICC و در صورت ضرورت، همزمان مراجعه به داوری

نمونه یک: "در صورت بروز اختلاف ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد، طرفین باید ابتدا به میانجی‌گری تحت قواعد ICC مراجعه نمایند. شروع جریان میانجی‌گری مطابق قواعد ICC مانع از این نیست که هر یک از طرفین مطابق شرط نمونه دو زیر، به داوری نیز مراجعه کنند."

نمونه دو: "کلیه اختلافات ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد، نهایتاً مطابق قواعد داوری ICC توسط یک یا چند تن داور که مطابق قواعد مذکور منصوب شده باشند، حل و فصل می‌شود."

توضیحات: این شرط موجب ایجاد تعهد در رجوع اختلاف به قواعد میانجی‌گری می‌شود و طوری طراحی شده که هرگاه اختلافی رخ دهد، طرفین تلاش می‌کنند که آن را مطابق قواعد مذکور حل و فصل نمایند.

در این شرط نمونه روشن است که برای مراجعه به داوری لازم نیست طرفین منتظر بمانند تا جریان میانجی‌گری به پایان رسد یا اگر در مدت آن تمدید شده، سپری شود.

این وضعیت همان وضعیت عادی است که در ماده 10(2) قواعد میانجی‌گری نیز پیش‌بینی شده است.

طبق این شرط نمونه، داوری ICC مرجع نهایی برای حل و فصل اختلافات است. در صورتی که طرفین مایل باشند می‌توانند حسب مورد به جای داوری ICC سایر مراجع داوری یا حتی مرجع قضایی یا سایر شکل‌های رسیدگی را انتخاب و درج نمایند.

شرط نمونه D : تعهد مراجعه به قواعد میانجی گری ICC و سپس در صورت لزوم داوری،

"در صورت بروز هرگونه اختلاف ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد، طرفین ابتدا به میانجی گری مطابق قواعد میانجی گری ICC مراجعه خواهند کرد. در صورتی که اختلافات ظرف 45 روز پس از درخواست میانجی گری یا هر مدت دیگری که طرفین کتباً توافق کنند، حل و فصل نشود، چنین اختلافاتی نهایتاً مطابق قواعد داوری ICC توسط یک یا چند داور که بر حسب همان قواعد منصوب شده باشند، حل و فصل می شود."

توضیحات: مانند شرط نمونه C، این شرط نیز تعهد در ارجاع اختلاف به میانجی گری تحت قواعد ICC ایجاد می کند.

برخلاف شرط نمونه C، این شرط نمونه D مقرر می کند که مادام که مدت میانجی گری مورد توافق طرفین پس از ثبت درخواست میانجی گری منقضی نشده، نمی توان به داوری مراجعه کرد. مدت زمانی که در شرط نمونه D پیش بینی شده، 45 روز است اما طرفین می توانند هر مدت زمانی که با توجه به قرارداد مناسب می دانند، تعیین کنند.

شرط نمونه D، وضعیت عادی را که در ماده 10(2) قواعد میانجی گری پیش بینی شده و به موجب آن رسیدگی قضایی، داوری یا سایر روش های مشابه به صورت موازی با میانجی گری تحت قواعد ICC مجاز است، را تغییر می دهد.

مانند شرط نمونه C، این شرط نمونه D نیز داوری را به عنوان آخرین مرجع حل اختلاف پیش بینی می کند. در صورتی که طرفین بخواهند می توانند این شرط را طوری اصلاح کنند که طرفین بتوانند پس از میانجی گری به جای رجوع به داوری به سایر شکل های داوری یا رسیدگی قضایی یا حتی سایر شیوه های رسیدگی مراجعه نمایند.

نکات خاص در مورد داوری اضطراری (دستور موقت قبل از شروع داوری)

طرفین باید تصمیم بگیرند که آیا در نمونه شرط C و یا شرط D مایل هستند که به «داوری اضطراری» نیز مراجعه کنند یا نه.

نمونه شرط C و شرط D

در صورتی که طرفین بخواهند مراجعه به داوری اضطراری را کنار بگذارند، عبارت زیر باید به دو نمونه شرط بالا اضافه شود:

«مقررات داوری اضطراری اجرا نخواهد شد.»

نمونه شرط D

1- چنانچه طرفین بخواهند از مقررات داوری اضطراری استفاده نمایند و تا قبل از انقضای 45 روز مهلت میانجی‌گری یا هر مهلت دیگری که تراضی کرده اند، به داوری اضطراری مراجعه نمایند، باید عبارت زیر به نمونه شرط D اضافه شود:

"قید مدت 45 روز یا هر مدت مورد توافق دیگری از زمان درخواست میانجی‌گری، قبل از مراجعه به داوری، مانع از این نیست که هر یک از طرفین تا قبل از موعد مذکور، درخواست داوری اضطراری را مطابق مقررات مربوط به داوری اضطراری ICC مطرح نمایند."

2- چنانچه طرفین بخواهند که فقط پس از انقضای مهلت 45 روز یا هر مدت دیگر مورد توافق برای میانجی‌گری، درخواست داوری اضطراری را مطرح کنند، باید متن زیر را به نمونه شرط D اضافه نمایند.

"طرفین حق ندارند تا قبل از انقضای مهلت 45 روز یا هر مدت دیگر مورد توافق برای میانجی‌گری، به داوری اضطراری موضوع مقررات داوری اضطراری ICC مراجعه نمایند."

برای اطلاع بیشتر از شروط نمونه داوری به صفحات 78-80 فوق مراجعه نمایید.

ICC International Court of Arbitration®

www.iccarbitration.org

arb@iccwbo.org

T +33 (0)1 49 53 29 05

F +33 (0)1 86 26 67 43

ICC International Centre for ADR

www.iccadr.org

mediation@iccwbo.org

T +33 (0)1 49 53 29 03

F +33 (0)1 86 26 67 49